

UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Strasbourg, 8 iunie 2022
(OR. en)**

**2020/0329 (COD)
LEX 2165**

**PE-CONS 37/1/21
REV 1**

**CODIF 21
MAR 81
OMI 37
MI 343
SOC 264
CODEC 693**

**DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
PRIVIND NIVELUL MINIM DE FORMARE A NAVIGATORILOR (CODIFICARE)**

DIRECTIVA (UE) 2022/...
A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 8 iunie 2022

privind nivelul minim de formare a navigatorilor
(codificare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară²,

¹ JO C 123, 9.4.2021, p. 80.

² Poziția Parlamentului European din 5 aprilie 2022 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 24 mai 2022.

întrucât:

- (1) Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ a fost modificată în mod substanțial de mai multe ori². Din motive de claritate și de raționalizare, este necesar să se codifice respectiva directivă.
- (2) Pentru a menține un nivel ridicat de siguranță maritimă și de prevenire a poluării pe mare, și pentru a-l îmbunătăți, este esențial să se mențină și, eventual, să se îmbunătățească nivelul de cunoștințe și de competențe al navigatorilor din Uniune prin dezvoltarea formării și a certificării maritime în conformitate cu normele internaționale și cu evoluțiile tehnologice, precum și să se ia măsuri suplimentare în vederea consolidării bazei de competențe maritime europene.
- (3) Formarea și certificarea navigatorilor sunt reglementate la nivel internațional de Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart din 1978 (denumită în continuare „Convenția STCW”) a Organizației Maritime Internaționale (OMI), care a făcut obiectul unei ample revizui, la o conferință a părților la Convenția STCW, desfășurată la Manila în 2010 (denumite în continuare „modificările de la Manila”). Modificări suplimentare privind Convenția STCW au fost adoptate în 2015 și în 2016.

¹ Directiva 2008/106/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008 privind nivelul minim de formare a navigatorilor (JO L 323, 3.12.2008, p. 33).

² A se vedea anexa IV, partea A.

- (4) Prezenta directivă integrează Convenția STCW în dreptul Uniunii. Toate statele membre sunt semnatare ale Convenției STCW și, prin urmare, punerea în aplicare armonizată a angajamentelor lor internaționale urmează să fie realizată prin alinierea la Convenția STCW a normelor Uniunii privind formarea și certificarea navigatorilor.
- (5) Sectorul maritim al Uniunii se caracterizează printr-un înalt nivel de competență în domeniul maritim, care susține competitivitatea sa. Calitatea formării navigatorilor este importantă pentru competitivitatea acestui sector și pentru a atrage cetățenii Uniunii, în special tinerii, către profesii în domeniul maritim.
- (6) Statele membre pot să stabilească standarde cu nivel mai ridicat decât standardele minime stabilite prin Convenția STCW și prin prezenta directivă.
- (7) Regulile Convenției STCW, anexate la prezenta directivă, ar trebui să fie completate de prevederile obligatorii conținute în partea A din Codul privind pregătirea navigatorilor, brevetarea/atestarea și efectuarea serviciului de cart (denumit în continuare „Codul STCW”). Partea B din Codul STCW cuprinde orientări recomandate destinate să ajute statele părți la Convenția STCW și persoanele implicate în implementarea, aplicarea sau executarea măsurilor acesteia să asigure efecte depline convenției într-un mod uniform.

- (8) Unul dintre obiectivele politicii comune în domeniul transporturilor în privința transportului maritim este facilitarea deplasării navigatorilor în interiorul Uniunii. Astfel de deplasări contribuie, printre altele, la creșterea atractivității sectorului transportului maritim al Uniunii pentru generațiile viitoare, astfel încât să se evite o situație în care sectorul maritim european s-ar confrunta cu o lipsă de personal competent care să dețină combinația potrivită de abilități și competențe. Recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre este esențială pentru a facilita libera circulație a navigatorilor. Având în vedere dreptul la bună administrare, deciziile statelor membre referitoare la acceptarea certificatelor de aptitudini eliberate navigatorilor de către alte state membre în scopul eliberării de certificate naționale de competență ar trebui să se bazeze pe motive care să poată fi verificate de către navigatorul în cauză.
- (9) Formarea navigatorilor ar trebui să includă formare corespunzătoare la nivel teoretic și practic, astfel încât să se asigure faptul că navigatorii au calificarea necesară pentru a respecta standardele de securitate și de siguranță și că sunt în măsură să gestioneze riscurile și situațiile de urgență.
- (10) Statele membre ar trebui să adopte și să pună în aplicare măsuri speciale de prevenire și de sancționare a practicilor frauduloase legate de certificatele de competență sau certificatele de aptitudini și să depună în continuare eforturi în cadrul OMI, pentru a obține, la nivel mondial, acorduri stricte și aplicabile pentru lupta împotriva acestor practici.

- (11) Ar trebui elaborate și puse în aplicare standarde de calitate și sisteme de standarde de calitate luând în considerare, dacă este cazul, Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009¹ și măsurile aferente adoptate de statele membre.
- (12) Pentru îmbunătățirea siguranței maritime și prevenirea poluării pe mare, prin prezenta directivă ar trebui să se stabilească dispoziții privind perioadele minime de odihnă pentru personalul de cart, în conformitate cu Convenția STCW. Aceste dispoziții ar trebui aplicate fără a aduce atingere prevederilor Directivei 1999/63/CE a Consiliului².
- (13) Partenerii sociali europeni au ajuns la un acord cu privire la numărul minim de ore de odihnă aplicabil navigatorilor, iar Directiva 1999/63/CE a fost adoptată în vederea punerii în aplicare a acordului respectiv. Directiva menționată permite, de asemenea, posibilitatea de a autoriza excepții de la numărul minim de ore de odihnă pentru navigatori. Posibilitatea de a autoriza excepții ar trebui, totuși, să fie limitată în ceea ce privește durata maximă, frecvența și domeniul de aplicare. Modificările de la Manila urmăreau, printre altele, stabilirea unor limite obiective pentru excepțiile de la orele de odihnă pentru personalul de cart și pentru navigatorii cărora li se atribuie sarcini legate de siguranță, securitate și prevenirea poluării, în vederea prevenirii stării de oboseală. Prin urmare, prezenta directivă ar trebui să reflecte modificările de la Manila într-o manieră care să asigure coerența cu Directiva 1999/63/CE.

¹ Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 18 iunie 2009 privind stabilirea unui cadru european de referință pentru asigurarea calității în educație și formare profesională (JO C 155, 8.7.2009, p. 1).

² Directiva 1999/63/CE a Consiliului din 21 iunie 1999 privind Acordul de organizare a timpului de lucru al navigatorilor, încheiat între Asociația Proprietarilor de Nave din Comunitatea Europeană (ECSA) și Federația Sindicatelor Lucrătorilor din Transporturi din Uniunea Europeană (FST) (JO L 167, 2.7.1999, p. 33).

- (14) În scopul consolidării siguranței maritime și al prevenirii pierderilor de vieți omenești și a poluării maritime, este necesară asigurarea comunicării între membrii echipajului la bordul navelor care navighează în apele Uniunii.
- (15) Personalul de la bordul navelor de pasageri desemnat pentru a ajuta pasagerii în situații de urgență ar trebui să fie în măsură să comunice cu pasagerii.
- (16) Echipajele care servesc la bordul navelor-tanc, care transportă încărcături nocive sau poluante, ar trebui să fie în măsură să acționeze în mod eficient pentru prevenirea accidentelor și să facă față situațiilor de urgență. Este foarte important ca între comandant, ofițeri și personalul nebrevetat să se stabilească o comunicare corespunzătoare, în conformitate cu cerințele prevăzute de prezenta directivă.
- (17) Este esențial să se asigure că navigatorii care dețin certificate eliberate de țări terțe și care își efectuează serviciul pe navele Uniunii au un nivel de calificare echivalent cu cel prevăzut de Convenția STCW. Prezenta directivă ar trebui să definească proceduri și criterii comune pentru recunoașterea de către statele membre a certificatelor navigatorilor eliberate de țări terțe, pe baza standardelor privind formarea și certificarea adoptate în cadrul Convenției STCW.

- (18) În beneficiul siguranței pe mare, statele membre ar trebui să recunoască calificările care demonstrează nivelul necesar de formare numai când acestea sunt eliberate de către sau în numele statelor participante la Convenția STCW, cu privire la care Comitetul de Siguranță Maritimă (CSM) al OMI a stabilit că au aplicat sau continuă să aplice în întregime standardele stabilite în acea convenție. Pentru perioada intermediară, până când CSM va fi în măsură să efectueze o astfel de verificare, este necesară o procedură de recunoaștere preliminară a certificatelor.
- (19) Prezenta directivă conține, de asemenea, un sistem centralizat de recunoaștere a certificatelor de navigatori eliberate de țările terțe. Pentru a utiliza resursele umane și financiare disponibile într-un mod eficient, procedura de recunoaștere a țărilor terțe ar trebui să se bazeze pe o analiză a necesității unei astfel de recunoașteri, inclusiv, dar fără a se limita la o indicare a numărului estimat de comandanți, ofițeri și radiooperatori proveniți din țara terță respectivă, care sunt susceptibili să servească la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru. Analiza respectivă ar trebui prezentată spre examinare Comitetului pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS).
- (20) Pentru a garanta dreptul tuturor navigatorilor la locuri de muncă decente și pentru a limita denaturarea concurenței pe piața internă, în cazul viitoarei recunoașteri a țărilor terțe ar trebui să se ia în calcul dacă țările terțe respective au ratificat Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim.

- (21) Pentru a asigura eficiența sistemului centralizat de recunoaștere a certificatelor navigatorilor eliberate de țările terțe, o reevaluare a țărilor terțe care furnizează un număr redus de navigatori la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru ar trebui efectuată la intervale de zece ani. Acest interval lung de reevaluare a sistemului respectivelor țări terțe ar trebui să fie, însă, combinat cu criterii de prioritate care să ia în considerare preocupările legate de siguranță, echilibrând nevoia de eficiență cu un mecanism de salvagardare eficace în caz de deteriorare a calității formării navigatorilor furnizate în țările terțe relevante.
- (22) Atunci când este cazul, institutele maritime, programele și cursurile de formare trebuie să fie inspectate. În consecință, este necesar să se stabilească criteriile pentru astfel de inspecții.
- (23) Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă instituită prin Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului¹ ar trebui să acorde asistență Comisiei pentru a verifica dacă statele membre respectă cerințele prevăzute în prezenta directivă.

¹ Regulamentul (CE) nr. 1406/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 iunie 2002 de instituire a unei Agenții Europene pentru Siguranță Maritimă (JO L 208, 5.8.2002, p. 1).

- (24) Informațiile privind navigatorii angajați din țări terțe au devenit disponibile la nivelul Uniunii datorită comunicării de către statele membre a informațiilor relevante din registrele lor naționale privind certificatele și atestatele eliberate. Informațiile respective ar trebui utilizate în scopul elaborării statisticilor și a politicilor, în special în scopul îmbunătățirii eficienței sistemului centralizat de recunoaștere a certificatelor navigatorilor eliberate de țările terțe. Pe baza informațiilor comunicate de statele membre, ar trebui să fie reexaminată recunoașterea țărilor terțe care nu au furnizat navigatori la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru pentru o perioadă de cel puțin opt ani. Procesul de reexaminare ar trebui să includă posibilitatea menținerii sau retragerii recunoașterii țării terțe relevante. În plus, informațiile comunicate de statele membre ar trebui să fie utilizate și pentru a se acorda prioritate reevaluării țărilor terțe recunoscute.
- (25) Statele membre, ca autorități portuare, au obligația să întărească siguranța și să prevină poluarea în apele teritoriale ale Uniunii, prin inspecții prioritare ale navelor care arborează pavilionul unei țări terțe care nu a ratificat Convenția STCW, asigurându-se astfel că navele care arborează pavilionul unei țări terțe nu beneficiază de un tratament mai favorabil.

(26) Dispozițiile privind recunoașterea calificărilor profesionale prevăzute în Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ nu se aplicau în ceea ce privește recunoașterea certificatelor navigatorilor în temeiul Directivei 2008/106/CE. Directiva 2005/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului² a reglementat recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre. Cu toate acestea, definițiile certificatelor navigatorilor menționate în Directiva 2005/45/CE au devenit caduce în urma amendamentelor aduse Convenției STCW în 2010. Prin urmare, sistemul de recunoaștere reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre ar trebui reglementat astfel încât să reflecte amendamentele internaționale. În plus, certificatele medicale ale navigatorilor eliberate sub autoritatea statelor membre ar trebui, de asemenea, să fie incluse în sistemul de recunoaștere reciprocă. Pentru a se evita orice ambiguitate, precum și riscul de incoerențe între Directiva 2005/45/CE și prezenta directivă, recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor ar trebui să fie reglementată numai prin prezenta directivă. În plus, în vederea reducerii sarcinii administrative suportate de statele membre, ar trebui introdus un sistem electronic de prezentare a calificărilor navigatorilor, după ce amendamentele relevante la Convenția STCW vor fi adoptate.

¹ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

² Directiva 2005/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea reciprocă a brevetelor navigatorilor eliberate de statele membre și de modificare a Directivei 2001/25/CE (JO L 255, 30.9.2005, p. 160).

- (27) Digitalizarea datelor face parte în mod firesc din progresele tehnologice în materie de colectare și de comunicare a datelor, pentru a contribui la reducerea costurilor și la utilizarea eficientă a resurselor umane. Comisia ar trebui să aibă în vedere măsuri pentru a spori eficacitatea controlului statului portului, printre acestea numărându-se și evaluarea fezabilității și a valorii adăugate pe care ar reprezenta-o crearea și gestionarea unei baze de date centrale a certificatelor navigatorilor, care ar urma să fie conectată cu baza de date privind inspecțiile menționată la articolul 24 din Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹ și la care toate statele membre ar urma să fie conectate. Respectiva bază de date centrală ar trebui să conțină toate informațiile prevăzute în anexa III la prezenta directivă privind certificatele de competență și atestatele care confirmă recunoașterea certificatelor de aptitudini eliberate în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din Convenția STCW.
- (28) Comisia ar trebui să stabilească un dialog cu partenerii sociali și statele membre pentru a dezvolta inițiative de formare maritimă care să completeze nivelul minim de formare a navigatorilor asupra căruia s-a convenit la nivel internațional și care să poată fi recunoscute reciproc de către statele membre sub forma unor diplome europene de excelență maritimă. Aceste inițiative ar trebui să se bazeze pe recomandările proiectelor-pilot în curs de desfășurare și pe strategiile stabilite în Planul de cooperare sectorială în materie de competențe al Comisiei și să fie dezvoltate în conformitate cu recomandările și strategiile respective.

¹ Directiva 2009/16/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind controlul statului portului (JO L 131, 28.5.2009, p. 57).

(29) Pentru a lua în considerare evoluțiile la nivel internațional și pentru a se asigura adaptarea în timp util a normelor Uniunii la aceste evoluții, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește încorporarea amendamentelor la Convenția STCW și la partea A din Codul STCW prin actualizarea cerințelor tehnice privind formarea și certificarea navigatorilor și prin alinierea tuturor dispozițiilor relevante ale prezentei directive în legătură cu certificatele digitale pentru navigatori. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

¹ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (30) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a dispozițiilor prezentei directive cu privire la recunoașterea țărilor terțe, precum și în legătură cu datele statistice privind navigatorii care trebuie furnizate Comisiei de către statele membre ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului¹.
- (31) Întrucât obiectivul prezentei directive, și anume alinierea normelor Uniunii cu normele internaționale privind formarea și certificarea navigatorilor, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat în articolul respectiv, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv.
- (32) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor prevăzute în anexa IV partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

¹ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

Articolul 1
Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică navigatorilor menționați în prezenta directivă care servesc la bordul navelor maritime care arborează pavilionul unui stat membru, cu excepția:
- (a) navelor de război, a auxiliarelor navale sau a altor nave deținute sau care sunt folosite de un stat membru și angajate numai în servicii guvernamentale necomerciale;
 - (b) navelor de pescuit;
 - (c) iahturilor de agrement care nu sunt implicate în comerț;
 - (d) navelor din lemn de construcție primitivă.
- (2) Articolul 6 se aplică navigatorilor care dețin un certificat eliberat de un stat membru, indiferent de naționalitatea acestora.

Articolul 2
Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții :

1. „comandant” înseamnă persoana care deține comanda navei;

2. „ofițer” înseamnă un membru al echipajului, altul decât comandantul, desemnat în această funcție în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative naționale sau, în absența unei astfel de desemnări, prin acord colectiv sau cutumă;
3. „ofițer de punte” înseamnă un ofițer calificat în conformitate cu capitolul II din anexa I;
4. „ofițer secund” înseamnă ofițerul care este următorul în rang după comandant și căruia îi revine comanda navei în cazul incapacității comandantului;
5. „ofițer mecanic” înseamnă un ofițer calificat în conformitate cu capitolul III din anexa I;
6. „șef mecanic” înseamnă ofițerul mecanic principal, responsabil cu propulsia mecanică și cu operarea și întreținerea instalațiilor mecanice și electrice ale navei;
7. „ofițer mecanic secund” înseamnă ofițerul mecanic care este următorul în rang după șeful mecanic și căruia îi revine responsabilitatea propulsiei mecanice, precum și a operării și a întreținerii instalațiilor mecanice și electrice ale navei, în cazul incapacității șefului mecanic;
8. „ofițer mecanic aspirant” înseamnă o persoană care se instruește pentru a deveni ofițer mecanic și care este desemnată în conformitate cu actele cu putere de lege sau cu normele administrative naționale;

9. „radiooperator” înseamnă o persoană care este deținătorul unui certificat corespunzător eliberat sau recunoscut de autoritățile competente, în baza prevederilor regulamentelor radiocomunicațiilor;
10. „personal nebrevetat” înseamnă un membru al echipajului, altul decât comandantul sau un ofițer;
11. „navă maritimă” înseamnă o navă, alta decât cele care navighează exclusiv în apele interioare sau foarte apropiate de apele protejate ori în zonele în care se aplică regulamentele portuare;
12. „navă care arborează pavilionul unui stat membru” înseamnă o navă înregistrată într-un stat membru și care arborează pavilionul acestuia în conformitate cu legislația sa; o navă care nu corespunde acestei definiții este considerată ca o navă care arborează pavilionul unei țări terțe;
13. „voiaje costiere” înseamnă voiajele în vecinătatea unui stat membru, așa cum sunt definite de acel stat membru;
14. „putere de propulsie” înseamnă puterea de ieșire nominală continuă maximă totală, în kilowați, a tuturor mecanismelor de propulsie principale ale navei, care este înscrisă pe certificatul de înmatriculare al navei sau pe orice alt document oficial;
15. „tanc petrolier” înseamnă o navă construită și utilizată pentru transportul încărcăturilor de petrol și de produse petroliere în vrac;

16. „tanc pentru transportul produselor chimice” înseamnă o navă construită sau adaptată și utilizată la transportul în vrac al oricărui produs lichid enumerat în capitolul 17 din Codul internațional al produselor chimice în vrac, în versiunea sa actualizată;
17. „tanc pentru transportul gazelor lichefiate” înseamnă o navă construită sau adaptată și utilizată la transportul în vrac al oricărui gaz lichefiat sau al oricărui produs enumerat în capitolul 19 din Codul internațional al transportatorilor de gaze, în versiunea sa actualizată;
18. „regulamentele radiocomunicațiilor” înseamnă regulamentele radiocomunicațiilor din anexa sau considerate ca fiind în anexa la Convenția internațională privind telecomunicațiile, astfel cum a fost modificată;
19. „navă de pasageri” înseamnă o navă, astfel cum este definită în Convenția internațională privind siguranța vieții pe mare din 1974 (SOLAS 74), astfel cum a fost modificată, a Organizației Maritime Internaționale (OMI);
20. „navă de pescuit” înseamnă un vas utilizat pentru prinderea peștelui sau a altor resurse vii marine;
21. „Convenția STCW” înseamnă Convenția internațională privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart din 1978 a OMI, aceasta aplicându-se în situațiile relevante ținându-se seama de dispozițiile tranzitorii din articolul VII și din regula I/15 din convenție și incluzând, după caz, dispozițiile aplicabile din Codul STCW, toate aceste dispoziții fiind aplicate în versiunea lor actualizată;

22. „responsabilitățile radio” includ, după caz, efectuarea cartului și întreținerea tehnică și reparațiile tehnice realizate în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor, SOLAS 74 și, la latitudinea fiecărui stat membru, recomandările pertinente ale OMI, în versiunea lor actualizată;
23. „navă de pasageri ro-ro” înseamnă o navă de pasageri cu spații pentru încărcătură ro-ro sau spații de categorie specială, astfel cum sunt definite în SOLAS 74, în versiunea sa actualizată;
24. „Codul STCW” înseamnă Codul privind standardele de pregătire a navigatorilor, brevetare/atestare și efectuare a serviciului de cart, astfel cum a fost adoptat prin a doua rezoluție a conferinței din 1995 a părților la Convenția STCW, în versiunea sa actualizată;
25. „funcție” înseamnă un grup de sarcini, îndatoriri și responsabilități, așa cum sunt prevăzute în Codul STCW, necesare pentru operarea navei, ocrotirea vieții omenești pe mare sau protecția mediului marin;
26. „companie” înseamnă proprietarul unei nave sau orice altă organizație sau persoană, cum ar fi managerul sau navlositorul navei nude, care a preluat responsabilitatea în ceea ce privește operarea navei de la proprietarul navei și care, prin asumarea unei astfel de responsabilități, a fost de acord să preia toate îndatoririle și responsabilitățile impuse companiei de prezenta directivă;
27. „stagiu de îmbarcare” înseamnă serviciul la bordul unei nave relevant pentru emiterea sau revalidarea unui certificat de competență, a unui certificat de aptitudini sau a altei calificări;

28. „aprobat” înseamnă aprobarea dată de un stat membru în conformitate cu prezenta directivă;
29. „țară terță” înseamnă orice țară care nu este stat membru;
30. „lună” înseamnă o lună calendaristică sau 30 de zile cumulate din perioade care sunt mai mici de o lună;
31. „operator de radiocomunicații GMDSS” înseamnă o persoană calificată în conformitate cu capitolul IV din anexa I;
32. „Codul ISPS” înseamnă Codul internațional pentru securitatea navelor și a instalațiilor portuare adoptat la 12 decembrie 2002, prin Rezoluția nr. 2 a Conferinței guvernelor contractante SOLAS 74, în versiunea sa actualizată;
33. „agent de securitate al navei” înseamnă persoana de la bordul navei care raportează direct comandantului, desemnată de către companie drept persoană responsabilă cu securitatea navei, inclusiv pentru punerea în aplicare și actualizarea planului de securitate al navei și pentru asigurarea legăturii cu agentul de securitate al companiei și cu agenții de securitate ai instalației portuare;
34. „sarcini privind securitatea” includ toate sarcinile și îndatoririle legate de securitate la bordul navelor, astfel cum a fost definită în capitolul XI/2 al SOLAS 74, astfel cum a fost modificată, și în Codul ISPS;

35. „certificat de competență” înseamnă un certificat eliberat și vizat pentru comandați, ofițeri și operatori de radiocomunicații GMDSS, în conformitate cu capitolele II, III, IV, V sau VII din anexa I, care îl autorizează pe deținătorul de drept să își efectueze serviciul în funcția indicată și să execute sarcinile corespunzătoare nivelului de responsabilitate specificat în certificat;
36. „certificat de aptitudini” înseamnă un certificat, altul decât un certificat de competență, eliberat unui navigator care să menționeze că cerințele relevante din prezenta directivă privind formarea, competențele sau stagiul de îmbarcare au fost îndeplinite;
37. „documente justificative” înseamnă documentele, altele decât certificatul de competență sau certificatul de aptitudini, utilizate pentru a stabili îndeplinirea cerințelor relevante din prezenta directivă;
38. „ofițer electrotehnist” înseamnă un ofițer calificat în conformitate cu capitolul III din anexa I;
39. „marinar calificat în compartimentul punte” înseamnă un membru al personalului nebrevetat, calificat în conformitate cu capitolul II din anexa I;
40. „marinar calificat în compartimentul mașini” înseamnă un membru al personalului nebrevetat, calificat în conformitate cu capitolul III din anexa I;
41. „marinar electrotehnist” înseamnă un marinar calificat în conformitate cu capitolul III din anexa I;

42. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care navigatorii solicită acceptarea sau recunoașterea certificatelor lor de competență, a certificatelor de aptitudini sau a documentelor justificative;
43. „codul IGF” înseamnă Codul internațional privind siguranța navelor care utilizează gaze sau alți combustibili cu punct de aprindere scăzut, astfel cum este definit în regula II-1/2.29 din SOLAS 74;
44. „codul polar” înseamnă Codul internațional pentru nave care operează în ape polare, astfel cum este definit în regula XIV/1.1 din SOLAS 74;
45. „ape polare” înseamnă apele arctice și/sau zona Antarctica, astfel cum sunt definite în regulile XIV/1.2, XIV/1.3 și XIV/1.4 din SOLAS 74.

Articolul 3

Formarea și certificarea

- (1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că navigatorii care servesc pe navele menționate la articolul 1 primesc o formare minimă în conformitate cu cerințele Convenției STCW, astfel cum este stabilit în anexa I la prezenta directivă, și dețin certificate, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctele 35 și 36, și/sau de documente justificative, astfel cum sunt definite la articolul 2 punctul 37.

- (2) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că acei membri ai echipajului care trebuie să fie certificați în conformitate cu regula III/10.4 din SOLAS 74 sunt formați și certificați în conformitate cu prezenta directivă.

Articolul 4

Certificate de competență, certificate de aptitudini și atestate

- (1) Statele membre garantează că certificatele de competență și certificatele de aptitudini sunt eliberate numai candidaților care respectă cerințele prezentului articol.
- (2) Certificatele pentru comandanți, ofițeri și radiooperatori de bord sunt atestate de statul membru așa cum prevede prezentul articol.
- (3) Certificatele de competență și certificatele de aptitudini se eliberează în conformitate cu regula I/2 punctul 3 din anexa la Convenția STCW.
- (4) Certificatele de competență sunt eliberate numai de statele membre, după verificarea autenticității și valabilității oricăror documente justificative necesare și în conformitate cu prezentul articol.

- (5) În ceea ce privește radiooperatorii de bord, statele membre pot:
- (a) să includă, în vederea examinării pentru eliberarea unui certificat conform regulamentelor radiocomunicațiilor, cunoștințele suplimentare necesare prevăzute de regulile aplicabile;
 - (b) să emită un certificat separat care să indice că deținătorul are cunoștințele suplimentare prevăzute de regulamentele aplicabile.
- (6) La latitudinea unui stat membru, atestatele pot fi incluse în formatul certificatelor eliberate, așa cum prevede secțiunea A-I/2 din Codul STCW. Dacă este astfel inclus, formularul utilizat este cel prezentat în secțiunea A-I/2 punctul 1. Dacă este emis în alt mod, formularul utilizat pentru atestate este cel prezentat la punctul 2 din secțiunea respectivă. Atestatele se eliberează în conformitate cu articolul VI punctul 2 din Convenția STCW.
- Atestatele care dovedesc eliberarea unui certificat de competență și atestatele care dovedesc eliberarea unui certificat de aptitudini eliberate pentru comandanți și ofițeri în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa I se eliberează numai dacă au fost îndeplinite toate cerințele prevăzute de Convenția STCW și de prezenta directivă.

- (7) Un stat membru care recunoaște un certificat de competență sau un certificat de aptitudini eliberat pentru comandanți și ofițeri în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa la Convenția STCW, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 20 alineatul (2) din prezenta directivă, atestă respectivul certificat pentru a confirma recunoașterea sa numai după ce s-a convins de autenticitatea și valabilitatea certificatului. Forma atestatului este cea prevăzută în secțiunea A-I/2 punctul 3 din Codul STCW.
- (8) Atestatele prevăzute la alineatele (6) și (7):
- (a) pot fi eliberate ca documente separate;
 - (b) sunt eliberate numai de către statele membre;
 - (c) au fiecare atribuit un număr unic, cu excepția atestatelor care dovedesc eliberarea unui certificat de competență, cărora li se poate atribui același număr cu cel al certificatului de competență respectiv, cu condiția ca acel număr să fie unic;
 - (d) expiră fiecare imediat ce certificatul de competență atestat sau certificatul de aptitudini atestat eliberat pentru comandanți și ofițeri în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa la Convenția STCW a expirat sau a fost retras, suspendat sau anulat de statul membru sau țara terță care le-a eliberat și, în orice caz, în termen de cinci ani de la data eliberării lor.

- (9) Funcția în care deținătorul unui certificat este autorizat să servească la bordul navei este indicată în formularul atestatului în termeni identici cu cei utilizați în cerințele de echipaj minim aplicabile în statul membru respectiv.
- (10) Un stat membru poate utiliza un formular diferit de formularul prezentat în secțiunea A-I/2 din Codul STCW, cu condiția ca cel puțin informațiile necesare să fie furnizate în caractere latine și cifre arabe, ținând seama de variațiile permise conform secțiunii A-I/2.
- (11) Sub rezerva articolului 20 alineatul (7), originalul oricărui certificat prevăzut de prezenta directivă este disponibil în original la bordul navei pe care servește deținătorul acestuia, pe suport de hârtie sau în format digital, iar autenticitatea și valabilitatea acestuia pot fi verificate prin procedura prevăzută la alineatul (13) litera (b) din prezentul articol.
- (12) Candidații la certificare trebuie să dovedească în mod satisfăcător:
- (a) identitatea lor;
 - (b) faptul că vârsta lor nu este mai mică decât cea prevăzută în regulile enumerate în anexa I, care au relevanță pentru certificatul de competență sau certificatul de aptitudini solicitat;
 - (c) faptul că îndeplinesc standardele privind starea sănătății, prevăzute în secțiunea A-I/9 din Codul STCW;

- (d) faptul că au încheiat stagiul de îmbarcare și orice formare obligatorie aferentă prevăzute în regulile enumerate în anexa I, pentru certificatul de competență sau certificatul de aptitudini solicitat;
- (e) faptul că îndeplinesc standardele de competență prevăzute în regulile enumerate în anexa I, privind aptitudinile, funcțiile și nivelurile care urmează să fie indicate în atestatul certificatului de competență.

Prezentul alineat nu se aplică recunoașterii atestatelor în temeiul regulii I/10 din Convenția STCW.

(13) Fiecare stat membru se obligă:

- (a) să păstreze un registru sau registre cu toate certificatele de competență și certificatele de aptitudini și atestatele pentru comandanți și ofițeri și, dacă este cazul, pentru personalul nebrevetat, care au fost eliberate, au expirat sau au fost revalidate, suspendate, anulate sau declarate pierdute sau distruse, precum și cu dispensele emise;

- (b) să se asigure că informațiile referitoare la statutul unor certificate de competență, atestate și dispense sunt puse la dispoziția altor state membre sau a altor părți la Convenția STCW și companii care solicită verificarea autenticității și valabilității certificatelor de competență și/sau a certificatelor eliberate comandanților și ofițerilor în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa I care le sunt prezentate de navigatorii care doresc recunoașterea acestora în temeiul regulii I/10 din Convenția STCW sau angajarea la bordul unei nave.
- (14) Atunci când intră în vigoare modificări relevante la Convenția STCW și la partea A din Codul STCW în legătură cu certificatele digitale ale navigatorilor, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30 pentru a modifica prezenta directivă prin alinierea tuturor dispozițiilor relevante ale acesteia la modificările la Convenția STCW și la partea A din Codul STCW în vederea digitalizării certificatelor și atestatelor navigatorilor.

Articolul 5
Informarea Comisiei

În sensul articolului 21 alineatul (8) și al articolului 22 alineatul (2) și exclusiv în scopul utilizării de către statele membre și Comisie în scopul de elaborare a politicilor și a statisticilor, statele membre prezintă Comisiei, în fiecare an, informațiile enumerate în anexa III la prezenta directivă privind certificatele de competență și atestatele care confirmă recunoașterea certificatelor de competență. De asemenea, acestea pot furniza, pe bază voluntară, informații privind certificatele de aptitudini eliberate personalului nebrevetat în conformitate cu capitolele II, III și VII din anexa la Convenția STCW, cum ar fi informațiile menționate în anexa III la prezenta directivă.

Articolul 6
Recunoașterea reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre

- (1) Fiecare stat membru acceptă certificatele de competență și documentele justificative eliberate de un alt stat membru, sau sub autoritatea acestuia, pe suport de hârtie sau în format digital, cu scopul de a permite navigatorilor să servească la bordul navelor aflate sub pavilionul său.

- (2) Fiecare stat membru recunoaște certificatele de competență eliberate de un alt stat membru sau certificatele de aptitudini eliberate de un alt stat membru comandanților și ofițerilor în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din anexa I la prezenta directivă, prin atestarea certificatelor respective pentru a confirma recunoașterea acestora. Atestatul care confirmă recunoașterea se limitează la capacitățile, funcțiile și nivelurile de competență sau de aptitudini prevăzute în certificatul respectiv. Atestatul este eliberat numai dacă au fost îndeplinite toate cerințele Convenției STCW, în conformitate cu regula I/2 punctul 7 din Convenția STCW. Forma atestatului este cea prevăzută în secțiunea A-I/2 punctul 3 din Codul STCW.
- (3) Pentru a permite navigatorilor să servească la bordul navelor aflate sub pavilionul său, fiecare stat membru acceptă certificatele medicale eliberate sub autoritatea unui alt stat membru în conformitate cu articolul 12.
- (4) Statul membru gazdă se asigură că deciziile menționate la alineatele (1), (2) și (3) sunt emise într-un termen rezonabil. Statele membre gazdă se asigură, de asemenea, că navigatorii au dreptul de a exercita o cale de atac împotriva oricărui refuz de atestare sau de acceptare a unui certificat valabil, sau împotriva absenței unui răspuns, în conformitate cu legislația și procedurile naționale, și că navigatorii beneficiază de consiliere și asistență adecvate cu privire la astfel de căi de atac în conformitate cu legislația și procedurile naționale existente.

- (5) Fără a aduce atingere alineatului (2) din prezentul articol, autoritățile competente ale statului membru gazdă pot impune restricții suplimentare privind capacitățile, funcțiile și nivelurile de competență sau de aptitudini în ceea ce privește voiajele costiere, astfel cum sunt menționate la articolul 8, sau pot prevedea certificate alternative eliberate în conformitate cu regula VII/1 din anexa I.
- (6) Fără a aduce atingere alineatului (2), un stat membru gazdă poate, dacă este necesar, să permită unui navigator să servească, pe o perioadă care să nu depășească trei luni, la bordul unei nave care arborează pavilionul acestuia, dacă navigatorul deține un certificat corespunzător valabil, eliberat și atestat de un alt stat membru, dar care nu este încă atestat pentru recunoaștere de către statul membru gazdă respectiv.

Documentele justificative care atestă că o cerere pentru eliberarea unui atestat a fost transmisă autorităților competente trebuie să poată fi puse la dispoziție cu promptitudine.

- (7) Statul membru gazdă se asigură că navigatorii care transmit spre recunoaștere certificate privind funcții la nivel managerial dețin cunoștințe adecvate referitoare la legislația maritimă a statului membru respectiv relevantă pentru funcțiile pe care sunt autorizați să le exercite.

Articolul 7

Cerințe privind formarea

Formarea necesară în temeiul articolului 3 se efectuează într-o modalitate care să permită dobândirea cunoștințelor teoretice și a aptitudinilor practice prevăzute în anexa I, în special în privința utilizării echipamentului de salvare a vieților și de stingere a incendiilor, și este aprobată de autoritatea competentă sau de organismul desemnat de fiecare stat membru.

Articolul 8

Principii care guvernează voiajele costiere

- (1) În definierea voiajelor costiere, statele membre nu impun navigatorilor care servesc la bordul navelor care au dreptul să arboreze pavilionul unui alt stat membru sau al unui alt stat parte la Convenția STCW și care sunt angajate în astfel de voiaje cerințe privind formarea, experiența sau certificarea, într-un mod care are drept consecință cerințe mai stricte pentru acești navigatori decât cele impuse navigatorilor care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul statului respectiv. În nici un caz un stat membru nu impune navigatorilor care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul unui alt stat membru sau al unui alt stat parte la Convenția STCW cerințe mai stricte în raport cu dispozițiile prezentei directive cu privire la navele care nu sunt angajate în voiaje costiere.
- (2) Un stat membru care, pentru navele beneficiind de dispozițiile Convenției STCW privind voiaje costiere, include voiajele în largul coastelor altor state membre sau părți la Convenția STCW în limitele definiției acestora pentru voiaje costiere, încheie un acord cu statele membre sau părțile contractante în cauză, care să specifice detalii privind zonele comerciale implicate și alte dispoziții relevante.

- (3) În ceea ce privește navele autorizate să arboreze pavilionul unui stat membru, angajate în mod regulat în voiaje costiere în apropierea coastei unui alt stat membru sau a unui alt stat parte la Convenția STCW, statul membru al cărui pavilion o navă are dreptul să-l arboreze prevede cerințe privind formarea, experiența și certificarea navigatorilor care servesc pe astfel de nave la un nivel cel puțin egal cu cele impuse de statul membru sau de un alt stat parte la Convenția STCW lângă a cărei coastă este angajată nava în voiaje costiere, cu condiția ca cerințele respective să nu fie mai stricte decât cele impuse prin prezenta directivă cu privire la navele care nu sunt angajate în voiaje costiere. Navigatorii care servesc pe o navă care își prelungește voiajul dincolo de ceea ce un stat membru definește ca fiind un voiaj costier și care intră în ape care nu sunt prevăzute în această definiție trebuie să îndeplinească cerințele corespunzătoare din prezenta directivă.
- (4) Un stat membru poate oferi unei nave care are dreptul să arboreze pavilionul său avantajele prevederilor pentru voiajul costier din prezenta directivă atunci când este angajată regulat în largul coastei unei țări care nu este parte la Convenția STCW, în voiaje costiere, așa cum sunt acestea definite de acel stat membru.
- (5) Certificatele de competență ale navigatorilor eliberate de un stat membru sau de o parte la Convenția STCW pentru voiajele costiere în limitele definite ale acestora pot fi acceptate de către alte state membre pentru serviciul în cadrul unor voiaje costiere în limitele definite ale acestora, cu condiția ca statele membre sau părțile în cauză să încheie un acord care să specifice detaliile privind zonele comerciale implicate și alte condiții relevante.

- (6) Statele membre care definesc voiajele costiere în conformitate cu cerințele de la prezentul articol:
- (a) respectă principiile care guvernează voiajele costiere prevăzute în secțiunea A-I/3 din Codul STCW;
 - (b) includ limite pentru voiajele costiere în atestatele eliberate în conformitate cu articolul 4.
- (7) Atunci când adoptă decizii cu privire la definirea voiajelor costiere și la condițiile de pregătire și formare necesare în acest domeniu în conformitate cu alineatele (1), (3) și (4), statele membre transmit Comisiei detaliile referitoare la dispozițiile pe care le-au adoptat.

Articolul 9

Prevenirea fraudei și a altor practici ilegale

- (1) Statele membre adoptă și pun în aplicare măsurile adecvate pentru a preveni fraudă și alte practici ilegale privind certificatele și atestatele eliberate și prevăd sancțiuni eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.

- (2) Statele membre desemnează autoritățile naționale competente pentru a identifica și a combate fraudă și alte practici ilegale și pentru a face schimb de informații cu autoritățile competente ale altor state membre și ale țărilor terțe cu privire la eliberarea certificatelor pentru navigatori.

Statele membre informează de îndată celelalte state membre și Comisia cu privire la coordonatele respectivelor autorități naționale competente.

Statele membre informează, de asemenea, de îndată, orice țară terță cu care au încheiat un protocol de recunoaștere în conformitate cu regula I/10 punctul 1.2 din Convenția STCW cu privire la coordonatele respectivelor autorități naționale competente.

- (3) La cererea statului membru gazdă, autoritățile competente ale unui alt stat membru prezintă o confirmare sau o infirmare scrisă a autenticității certificatelor navigatorilor, a atestatelor corespunzătoare sau a oricărei alte evidențe documentare referitor la formare, eliberate în respectivul alt stat membru.

Articolul 10

Sanțiuni sau măsuri disciplinare

- (1) Statele membre stabilesc procesele și procedurile pentru investigarea imparțială a oricăror incompetențe, fapte, omisiuni sau compromiteri ale securității raportate care pot constitui amenințări directe la siguranța vieții sau a proprietății pe mare sau a mediului marin, din partea deținătorilor de certificate de competență și de certificate de aptitudini sau de atestate eliberate de către respectivul stat membru în cursul îndeplinirii sarcinilor legate de certificatele lor de competență și de certificatele lor de aptitudini, precum și pentru retragerea, suspendarea și anularea, din acest motiv, a unor astfel de certificate de competență și certificate de aptitudini și pentru prevenirea fraudei.
- (2) Statele membre adoptă și pun în aplicare măsurile necesare pentru prevenirea fraudei și a altor practici ilegale privind certificatele de competență și certificatele de aptitudini și atestatele eliberate.
- (3) Se prevăd și se aplică sancțiuni sau măsuri disciplinare în cazurile în care:
 - (a) o companie sau un comandant a angajat o persoană care nu deține certificatul prevăzut de prezenta directivă;

- (b) un comandant a autorizat ca o persoană care nu deține certificatul necesar, dispensa valabilă sau care nu deține documentele doveditoare prevăzute la articolul 20 alineatul (7) să exercite o funcție sau să servească într-o calitate care, conform prezentei directive, trebuie încredințată unei persoane care deține un certificat corespunzător;
 - (c) o persoană a obținut prin fraudă sau documente falsificate un angajament pentru a îndeplini o funcție sau un serviciu la orice nivel de competență, care, conform prezentei directive, trebuie să fie îndeplinit(ă) de o persoană care deține un certificat sau o dispensă.
- (4) Statele membre în jurisdicția cărora se află o companie sau o persoană care este considerată din motive clare ca fiind responsabilă sau având cunoștință despre orice presupusă încălcare a prezentei directive prevăzută la alineatul (3) cooperează cu oricare alt stat membru sau altă parte la Convenția STCW care le informează cu privire la intenția sa de a iniția o acțiune în cadrul jurisdicției sale.

Articolul 11
Standarde de calitate

- (1) Fiecare stat membru garantează că:
- (a) toate activitățile de formare, evaluare a competenței, eliberare a certificatelor, inclusiv a certificatelor medicale și a atestatelor și de revalidare efectuate prin organisme sau entități neguvernamentale aflate sub autoritatea sa sunt supravegheate continuu printr-un sistem de standarde de calitate pentru a asigura îndeplinirea unor obiective stabilite, inclusiv cele referitoare la calificările și experiența instructorilor și a evaluatorilor, în conformitate cu secțiunea A-I/8 din Codul STCW;
 - (b) atunci când organismele sau entitățile guvernamentale desfășoară astfel de activități, există un sistem de standarde de calitate în conformitate cu secțiunea A-I/8 din Codul STCW;
 - (c) obiectivele pregătirii și formării, precum și standardele de competență aferente și care urmează să fie îndeplinite sunt clar definite și sunt identificate nivelurile de cunoștințe, înțelegere sau calificare corespunzătoare pentru examinările și evaluările necesare conform Convenției STCW;

- (d) standardele de calitate se aplică în ceea ce privește administrarea sistemelor de certificare, toate cursurile și programele de formare, examinările și evaluările efectuate de către sau sub autoritatea fiecărui stat membru, precum și calificările și experiența necesare instructorilor și evaluatorilor, având în vedere principiile, sistemele, controalele și reexaminările interne de asigurare a calității stabilite pentru a garanta îndeplinirea obiectivelor stabilite.

Obiectivele și standardele de calitate aferente menționate la primul paragraf litera (c) pot fi stabilite separat pentru diversele cursuri sau programe de formare și cuprind administrarea sistemului de certificare.

- (2) Statele membre garantează, de asemenea, că sunt efectuate evaluări independente ale cunoștințelor, înțelegerii, aptitudinilor și competențelor dobândite și ale activităților de evaluare precum și ale administrării sistemului de certificare, la intervale de cel mult cinci ani, de către persoane calificate care nu sunt implicate ele însele în activitățile respective, pentru a verifica dacă:
 - (a) toate măsurile de control și de supraveghere la nivel intern, precum și acțiunile de urmărire respectă dispozițiile și actele procedurale prevăzute și asigură îndeplinirea obiectivelor stabilite;

- (b) rezultatele fiecărei evaluări independente sunt înregistrate în documente și prezentate celor responsabili cu domeniul de evaluare;
 - (c) au fost luate măsuri la timp pentru a corecta deficiențele;
 - (d) toate dispozițiile aplicabile din Convenția STCW și din Codul STCW, inclusiv modificările la acestea, sunt incluse în sistemul de standarde de calitate. Statele membre pot, de asemenea, include în acest sistem celelalte dispoziții aplicabile din prezenta directivă.
- (3) Un raport pentru fiecare evaluare efectuată în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol este transmis Comisiei de către statul membru implicat, sub forma prevăzută în secțiunea A-I/7 din Codul STCW, în termen de șase luni de la data evaluării.

Articolul 12

Standarde medicale

- (1) Fiecare stat membru stabilește standarde privind starea sănătății navigatorilor și procedurile pentru eliberarea unui certificat medical în conformitate cu prezentul articol și cu secțiunea A-I/9 din Codul STCW, luând în considerare, după caz, secțiunea B-I/9 din Codul STCW.

- (2) Fiecare stat membru se asigură că persoanele responsabile de evaluarea stării de sănătate a navigatorilor sunt medici recunoscuți de statul membru respectiv pentru examinarea medicală a navigatorilor, în conformitate cu secțiunea A-I/9 din Codul STCW.
- (3) Fiecare navigator care deține un certificat de competență sau un certificat de aptitudini eliberat în temeiul dispozițiilor Convenției STCW, care face serviciul pe mare, trebuie, de asemenea, să dețină un certificat medical valabil, eliberat în conformitate cu prezentul articol și cu secțiunea A-I/9 din Codul STCW.
- (4) Candidații la certificarea medicală trebuie:
 - (a) să aibă cel puțin 16 de ani;
 - (b) să dovedească în mod satisfăcător identitatea lor;
 - (c) să îndeplinească standardele aplicabile privind starea de sănătate stabilite de statul membru în cauză.
- (5) Certificatele medicale rămân valabile pentru o perioadă de maximum doi ani, cu excepția cazului în care navigatorul este mai tânăr de 18 ani, caz în care perioada maximă de valabilitate este de un an.
- (6) Dacă perioada de valabilitate a unui certificat medical expiră în timpul unui voiaj, se aplică regula I/9 din anexa la Convenția STCW.

- (7) În caz de urgență, un stat membru poate autoriza ca un navigator să lucreze fără un certificat medical valabil. În astfel de cazuri, se aplică regula I/9 din anexa la Convenția STCW.

Articolul 13

Revalidarea certificatelor de competență și a certificatelor de aptitudini

- (1) Pentru a-și păstra calificarea în ceea ce privește stagiul de îmbarcare, este necesar ca, la intervale care nu depășesc cinci ani, fiecare comandant, ofițer și radiooperator de bord deținător al unui certificat eliberat sau recunoscut în temeiul oricăruia dintre capitolele anexei I, cu excepția capitolului V regula V/3 sau a capitolului VI, care servește pe mare sau intenționează să se întoarcă pe mare după o perioadă petrecută pe uscat:
- (a) să îndeplinească standardele privind starea de sănătate prevăzute la articolul 12;
 - (b) să dovedească menținerea competenței sale profesionale continue în conformitate cu secțiunea A-I/11 din Codul STCW.
- (2) Pentru continuarea stagiului de îmbarcare la bordul navelor pentru care au fost stabilite prin acord la nivel internațional cerințe de formare speciale, fiecare comandant, ofițer și radiooperator de bord își finalizează cu succes formarea corespunzătoare aprobată.

- (3) Pentru continuarea serviciului maritim la bordul petrolierelor, fiecare comandant și ofițer îndeplinește cerințele de la alineatul (1) din prezentul articol și trebuie, la intervale care nu depășesc cinci ani, să dovedească menținerea competenței sale profesionale continue la bordul petrolierelor în conformitate cu secțiunea A-I/11 punctul 3 din Codul STCW.
- (4) Pentru a continua să servească pe mare la bordul navelor care operează în apele polare, fiecare comandant și ofițer îndeplinește cerințele prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol și trebuie, la intervale care nu depășesc cinci ani, să dovedească menținerea competenței sale profesionale continue în ceea ce privește navele care operează în apele polare în conformitate cu secțiunea A-I/11 punctul 4 din Codul STCW.
- (5) Fiecare stat membru compară standardele de competență impuse candidaților pentru certificatele de competență și/sau certificatele de aptitudini eliberate până la 1 ianuarie 2017 cu cele prevăzute pentru certificatele de competență și/sau certificatele de aptitudini relevante în partea A din Codul STCW și stabilește dacă este necesar să solicite deținătorilor unor astfel de certificate de competență și/sau certificate de aptitudini să efectueze o perfecționare corespunzătoare și o formare sau evaluare actualizată.
- (6) Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care le impunea înainte de 1 ianuarie 2017 persoanelor care servesc la bordul unor nave alimentate cu gaz cu standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/3 din Codul STCW și stabilește, după caz, dacă este necesar să solicite persoanelor respective să își actualizeze calificările.

- (7) Fiecare stat membru, în colaborare cu cei implicați, elaborează sau susține elaborarea structurii pentru cursurile de perfecționare și actualizare, așa cum prevede secțiunea A-I/11 din Codul STCW.
- (8) În scopul actualizării cunoștințelor comandanților, ale ofițerilor și ale operatorilor de radiocomunicații, fiecare stat membru se asigură că textele modificărilor recente aduse regulamentelor naționale și internaționale referitoare la siguranța vieții pe mare, la securitatea și la protecția mediului marin sunt disponibile pentru navele care au dreptul să arboreze pavilionul său, cu respectarea articolului 15 alineatul (3) litera (b) și a articolului 19.

Articolul 14

Utilizarea simulatoarelor

Standardele de performanță și celelalte dispoziții prevăzute în secțiunea A-I/12 din Codul STCW și alte astfel de cerințe prevăzute în partea A din Codul STCW pentru certificatul respectiv sunt respectate cu privire la:

- (a) toate formările obligatorii, pe bază de simulator;
- (b) evaluarea competenței prevăzută de partea A din Codul STCW, care este efectuată prin intermediul unui simulator;
- (c) demonstrarea, prin intermediul unui simulator, a competenței continue prevăzută de partea A din Codul STCW.

Articolul 15
Responsabilitățile companiilor

- (1) În conformitate cu alineatele (2) și (3), statele membre consideră companiile responsabile pentru repartizarea navigatorilor pentru serviciul pe navele lor, în conformitate cu prezenta directivă, și impun fiecărei companii să garanteze că:
- (a) fiecare navigator repartizat pe oricare dintre navele sale deține un certificat corespunzător, în conformitate cu prezenta directivă și așa cum prevede statul membru;
 - (b) navele sale sunt echipate cu personal minim de siguranță în conformitate cu cerințele aplicabile ale statului membru;
 - (c) documentația și datele relevante pentru toți navigatorii angajați pe navele sale sunt actualizate și ușor accesibile și includ, fără să fie limitate la aceasta, documentația și datele referitoare la experiența, formarea, starea sănătății și competența lor în ceea ce privește responsabilitățile încredințate;
 - (d) la repartizarea lor pe oricare dintre navele sale, navigatorii sunt familiarizați cu sarcinile lor specifice și cu toate dispozitivele, instalațiile, echipamentul, procedurile și caracteristicile navei care sunt importante pentru responsabilitățile lor curente sau în caz de urgență;

- (e) echipajul navei poate să-și coordoneze în mod eficient activitățile într-o situație de urgență și să îndeplinească funcțiile vitale pentru siguranță sau pentru prevenirea sau diminuarea poluării;
 - (f) navigatorii repartizați pe oricare dintre navele sale au beneficiat de cursuri de perfecționare și actualizare a cunoștințelor astfel cum se prevede în Convenția STCW;
 - (g) în orice moment la bordul navelor sale se asigură o comunicare verbală eficientă în conformitate cu capitolul V regula 14 punctele 3 și 4 din Convenția SOLAS 74, astfel cum a fost modificată.
- (2) Companiile, comandanții și membrii echipajului au, fiecare în parte, responsabilitatea de a se asigura că obligațiile prezentate în acest articol sunt duse la îndeplinire în întregime și că alte astfel de măsuri, dacă este necesar, sunt luate pentru a garanta că fiecare membru al echipajului poate, prin cunoștințele și informațiile sale, să-și aducă contribuția la operarea navei în deplină siguranță.

- (3) Compania asigură instrucțiuni scrise pentru comandanții fiecărei nave la care se aplică prezenta directivă, care să prezinte politicile și procedurile ce trebuie urmate pentru ca tuturor navigatorilor care sunt recent angajați la bordul navei să li se acorde posibilitatea de a se familiariza cu echipamentul de la bord, cu procedurile de lucru și cu alte aranjamente necesare pentru o îndeplinire corectă a îndatoririlor lor, înainte de a li se repartiza sarcinile. Astfel de politici și proceduri includ:
- (a) alocarea unei perioade rezonabile de timp, în care fiecare navigator nou-angajat va avea posibilitatea de a se familiariza cu:
 - (i) echipamentul specific pe care navigatorul îl va utiliza sau cu care va lucra;
 - (ii) procedurile și aranjamentele specifice navei cu privire la efectuarea cartului, siguranța, protecția mediului și situațiile de urgență, pe care un navigator trebuie să le cunoască pentru a-și îndeplini în mod corespunzător îndatoririle;
 - (b) desemnarea unui membru bine informat al echipajului, care va fi responsabil și va garanta că fiecărui navigator recent angajat i se acordă posibilitatea de a primi informațiile esențiale într-o limbă pe care navigatorul o înțelege.

- (4) Companiile se asigură că comandanții, ofițerii și restul personalului cărui i se repartizează sarcini și responsabilități specifice la bordul navelor de pasageri ro-ro au încheiat cursuri de familiarizare pentru a obține abilitățile corespunzătoare pentru funcția care trebuie îndeplinită și pentru sarcinile și responsabilitățile care urmează să fie asumate, ținând seama de orientările prezentate în secțiunea B-I/14 din Codul STCW.

Articolul 16

Capacitatea de a efectua serviciul la bord

- (1) În scopul prevenirii oboselii, statele membre:
- (a) stabilesc și impun perioade de odihnă pentru personalul care efectuează serviciul de cart și pentru cei cu atribuții privind siguranța, securitatea și prevenirea poluării, în conformitate cu alineatele (3)-(13);
 - (b) impun ca sistemele de cart să fie organizate astfel încât eficiența personalului de cart să nu fie afectată de oboseală și responsabilitățile să fie organizate astfel încât membrii primei echipe de cart de la începutul unui voiaj și cei ai carturilor ulterioare de schimb sunt suficient de odihniți și apți din toate punctele de vedere să își îndeplinească datoria.
- (2) Statele membre garantează că sunt stabilite măsuri corespunzătoare, în conformitate cu prezentul articol, în scopul prevenirii abuzului de droguri și alcool.
- (3) Statele membre țin seama de riscul reprezentat de oboseala navigatorilor, în special cei ale căror sarcini includ asigurarea funcționării în condiții de siguranță și securitate a unei nave.

- (4) Toate persoanele care sunt desemnate ca ofițer responsabil cu serviciul de cart sau ca marinari care fac parte dintr-un cart și cele ale căror sarcini implică siguranța, securitatea și prevenirea poluării beneficiază de o perioadă de odihnă de cel puțin:
- (a) 10 ore de odihnă într-o perioadă de 24 de ore; și
 - (b) 77 de ore în orice perioadă de șapte zile.
- (5) Orele de odihnă pot fi împărțite în cel mult două perioade, dintre care una având durata de cel puțin șase ore, iar intervalul între perioadele consecutive de odihnă nu depășește 14 ore.
- (6) Cerințele privind perioadele de odihnă, stabilite la alineatele (4) și (5), pot să nu fie aplicate în cazul unei urgențe sau în alte condiții operaționale excepționale. Exercițiile de verificare a echipajului și de instrucție pentru stingerea incendiilor și de evacuare, precum și exercițiile prevăzute de actele cu putere de lege și normele administrative naționale, precum și de instrumentele internaționale, se efectuează astfel încât să fie diminuată perturbarea perioadelor de odihnă și să nu provoace oboseală.
- (7) Statele membre impun ca orarele cartului să fie afișate într-un loc ușor accesibil. Listele sunt întocmite într-un format standard în limba sau limbile de lucru folosite la bordul navei și în engleză.

- (8) Atunci când un navigator este chemat la post, cum ar fi cazul în care un compartiment al mașinilor a rămas nesupravegheat, navigatorului i se acordă o perioadă corespunzătoare de odihnă compensatorie, dacă perioada normală de odihnă este perturbată de chemări la post.
- (9) Statele membre iau măsuri pentru ca evidența orelor zilnice de odihnă ale navigatorilor să fie păstrată în format standard, în limba sau limbile de lucru ale navei și în engleză, pentru a permite monitorizarea și verificarea conformității cu prezentul articol. Navigatorii primesc o copie a înregistrărilor care îi privesc, semnată de comandant sau de persoana autorizată de comandant, precum și de navigatori.
- (10) Fără a aduce atingere normelor prevăzute la alineatele (3)-(9), comandantul unei nave are dreptul să ceară unui navigator să efectueze oricâte ore de lucru sunt necesare pentru siguranța imediată a navei, a persoanelor de la bord sau a încărcăturii sau în scopul de a acorda ajutor altor nave sau altor persoane aflate în pericol pe mare. În consecință, comandantul poate să suspende programul orelor de odihnă și să solicite unui navigator să efectueze oricâte ore de lucru sunt necesare, până la restabilirea situației normale. De îndată ce este practic posibil, după restabilirea situației normale, comandantul se asigură ca toți navigatorii care au efectuat o activitate în perioada programată pentru odihnă beneficiază de o perioadă de odihnă corespunzătoare.

- (11) Respectându-se principiile generale privind protecția sănătății și securității lucrătorilor și în conformitate cu Directiva 1999/63/CE, statele membre pot, prin acte cu putere de lege și norme administrative naționale sau printr-o procedură pentru autoritatea competentă, să autorizeze sau să înregistreze acorduri colective care permit excepții de la orele obligatorii de odihnă menționate la alineatul (4) litera (b) și la alineatul (5) de la prezentul articol, cu condiția ca perioada de odihnă să nu fie mai mică de 70 de ore în orice perioadă de șapte zile și să respecte limitele stabilite la alineatele (12) și (13) de la prezentul articol. Astfel de excepții respectă, pe cât posibil, standardele stabilite, dar pot lua în considerare perioade de concediu mai dese sau mai lungi sau acordarea unor permisiu compensatorii pentru navigatorii de cart sau pentru navigatorii care lucrează la bordul navelor în timpul unor călătorii scurte. În măsura posibilului, excepțiile țin seama de recomandările privind prevenirea stării de oboseală stabilite în secțiunea B-VIII/1 din Codul STCW. Nu sunt permise excepții de la numărul minim de ore de odihnă prevăzut la alineatul (4) litera (a) de la prezentul articol.
- (12) Excepțiile menționate la alineatul (11) cu privire la perioada de odihnă săptămânală prevăzută la alineatul (4) litera (b) nu pot fi acordate pentru mai mult de două săptămâni consecutive. Intervalele de timp între două perioade de excepții la bord nu trebuie să fie mai mici decât dublul duratei excepției.

- (13) În cadrul unor posibile excepții de la alineatul (5), menționate la alineatul (11), orele de odihnă minime în orice perioadă de 24 de ore prevăzute la alineatul (4) litera (a) pot fi împărțite în cel mult trei perioade de odihnă, una dintre ele fiind de cel puțin șase ore și niciuna dintre celelalte două perioade nefiind mai scurtă de o oră. Intervalele dintre perioadele consecutive de odihnă nu depășesc 14 ore. Excepțiile nu se prelungesc peste două perioade de 24 de ore în orice perioadă de șapte zile.
- (14) Pentru a împiedica abuzul de alcool, statele membre stabilesc o limită care să nu fie mai mare de 0,05 % nivel al alcoolemiei (BAC) sau 0,25 mg/l alcool în aerul expirat sau o cantitate de alcool care să ducă la o astfel de concentrație de alcool în cazul comandanților, ofițerilor și al altor navigatori în cursul exercitării sarcinilor desemnate privind siguranța, securitatea și mediul marin.

Articolul 17
Acordarea dispenselor

- (1) În condiții excepționale, autoritățile competente pot, dacă în opinia lor acest lucru nu pune în pericol persoanele, bunurile sau mediul, să emită o dispensă care să permită unui anumit navigator să lucreze pe o anumită navă pe durata unei perioade determinate de cel mult șase luni într-un alt post decât cel de radiooperator de bord, cu excepția cazurilor prevăzute în regulamentele radiocomunicațiilor, post pentru care nu deține un certificat corespunzător, cu condiția ca acea persoană pentru care este emisă dispensa să fie calificată în mod adecvat pentru a putea să ocupe postul vacant în condiții de siguranță acceptabile pentru autoritățile competente. Cu toate acestea, dispensele nu se acordă pentru postul de comandant sau de șef mecanic, cu excepția cazurilor de forță majoră și atunci numai pe perioade cât mai scurte posibil.

- (2) Orice dispensă acordată pentru un post se acordă numai unei persoane certificate corespunzător pentru ocuparea postului imediat inferior. Atunci când pentru postul inferior nu este necesară certificarea, poate fi emisă o dispensă unei persoane ale cărei calificare și experiență sunt, în opinia autorităților competente, echivalente în mod clar cu cerințele pentru postul ce urmează a fi ocupat, cu condiția ca, dacă o astfel de persoană nu deține un certificat corespunzător, să fie obligată să treacă un test acceptat de autoritățile competente și care să demonstreze că o astfel de dispensă poate fi emisă în condiții de siguranță. În plus, autoritățile competente se asigură că postul în discuție este ocupat cât mai curând posibil de deținătorul unui certificat corespunzător.

Articolul 18

Responsabilitățile statelor membre cu privire la formare și evaluare

- (1) Statele membre desemnează autoritățile sau organismele care:
 - (a) oferă formarea prevăzută la articolul 3;
 - (b) organizează și/sau supraveghează examinările unde este necesar;
 - (c) emit certificatele prevăzute la articolul 4;
 - (d) acordă dispensele prevăzute la articolul 17.

- (2) Statele membre se asigură că:
 - (a) toate formările și evaluările navigatorilor sunt:
 - (i) structurate în conformitate cu programe scrise care includ metodele și mijloacele de executare, procedurile și materialele de curs care sunt necesare pentru a atinge standardele de competență prevăzute;
 - (ii) efectuate, monitorizate, evaluate și susținute de persoane calificate în conformitate cu literele (d), (e) și (f);
 - (b) persoanele care conduc formarea sau evaluarea la bordul navei în funcțiune o efectuează numai când o astfel de formare sau evaluare nu afectează negativ operarea normală a navei și când aceste persoane își pot dedica timpul și atenția pentru formare sau evaluare;

- (c) instructorii, supraveghetorii și evaluatorii sunt calificați corespunzător pentru tipurile și nivelurile specifice de formare sau evaluare a competenței navigatorilor la bord sau pe uscat;
- (d) orice persoană care conduce o formare a unui navigator la locul de muncă, la bord sau pe uscat, care este destinată să îi permită navigatorului dobândirea cunoștințelor necesare pentru obținerea unui certificat în temeiul prezentei directive:
 - (i) cunoaște programul de formare și înțelege obiectivele specifice ale formării pentru un anumit tip de formare realizat;
 - (ii) este calificată pentru sarcinile pentru care a fost făcută formarea;
 - (iii) dacă efectuează formarea folosind un simulator:
 - a primit recomandările pedagogice adecvate în ceea ce privește tehnicile de formare pe care le implică utilizarea simulatoarelor;
 - a dobândit experiență operațională practică pe un anumit tip de simulator ce urmează să fie utilizat;
- (e) orice persoană responsabilă cu supravegherea formării unui navigator la locul de muncă, formare destinată să îi permită navigatorului dobândirea calificărilor necesare pentru obținerea unui certificat, înțelege perfect programul de formare și obiectivele specifice pentru fiecare tip de formare care urmează să se desfășoare;

- (f) orice persoană care conduce o evaluare a competenței unui navigator la locul de muncă, la bordul navei sau pe uscat, pentru a stabili dacă acesta dispune de calificările necesare pentru obținerea unui certificat în temeiul prezentei directive:
- (i) are un nivel corespunzător de cunoștințe și înțelegere a competenței ce urmează să fie evaluată;
 - (ii) este calificată pentru sarcinile pentru care a fost făcută evaluarea;
 - (iii) a primit indicații corespunzătoare privind metodele și practica de evaluare;
 - (iv) a dobândit experiență practică în domeniul evaluării;
 - (v) dacă evaluarea ce trebuie realizată implică utilizarea simulatoarelor, a dobândit experiență practică în evaluarea pe anumite tipuri de simulatoare utilizate sub supravegherea unui evaluator experimentat, care s-a declarat mulțumit;

- (g) în cazul în care un stat membru recunoaște un curs de formare, o instituție de formare sau o calificare acordată de o instituție de formare, ca făcând parte din cerințele sale pentru emiterea unui certificat, calificările și experiența instructorilor și evaluatorilor sunt respectate la aplicarea prevederilor cu privire la standardele de calitate din articolul 11; astfel de calificări, experiențe și aplicări ale standardelor de calitate includ formarea corespunzătoare cu privire la tehnicile de predare, metodele și practicile de formare și evaluare și respectă toate cerințele aplicabile de la literele (d), (e) și (f) din prezentul alineat.

Articolul 19

Comunicarea la bordul navei

Statele membre garantează că:

- (a) fără a aduce atingere literelor (b) și (d), la bordul tuturor navelor care arborează pavilionul unui stat membru există, în permanență, mijloace pentru comunicarea orală eficientă între toți membrii echipajului navei în legătură cu siguranța, în special cu privire la recepția corectă și la timp și înțelegerea mesajelor și a instrucțiunilor;
- (b) la bordul tuturor navelor de pasageri care arborează pavilionul unui stat membru și la bordul tuturor navelor de pasageri care încep sau termină o călătorie într-un port al unui stat membru, cu scopul de a asigura eficiența activității echipajului în probleme de siguranță, se stabilește o limbă comună de lucru care este înregistrată în jurnalul de bord;

compania sau comandantul, după caz, stabilește limba de lucru adecvată; fiecare navigator trebuie să înțeleagă limba de lucru și, când este cazul, să dea ordine, instrucțiuni și să raporteze în acea limbă;

dacă limba de lucru nu este o limbă oficială a statului membru, toate planurile și listele care trebuie să fie afișate includ traduceri în limba de lucru;

- (c) la bordul navelor de pasageri, personalul desemnat ca echipaj cu rolul de a ajuta pasagerii în situații de urgență trebuie să fie ușor de identificat și să aibă abilități de comunicare suficiente pentru scopul respectiv, luându-se în considerare combinația potrivită a următorilor factori:
- (i) limba sau limbile corespunzătoare principalelor cetățenii ale pasagerilor transportați pe o anumită rută;
 - (ii) probabilitatea ca o capacitate de utilizare a vocabularului elementar al limbii engleze pentru instrucțiunile de bază să poată asigura un mijloc de comunicare cu un pasager care are nevoie de ajutor, indiferent dacă pasagerul și membrul echipajului vorbesc sau nu o limbă comună;
 - (iii) posibila nevoie de a comunica pe perioada unei urgențe prin alte mijloace, de exemplu, prin demonstrație, semne sau atragerea atenției asupra amplasării instrucțiunilor, a stațiilor de convocare, a dispozitivelor de salvare sau a căilor de evacuare, atunci când comunicarea verbală este imposibilă;

- (iv) măsura în care pasagerilor le-au fost furnizate instrucțiunile de siguranță complete în limba sau limbile materne;
- (v) limbile în care pot fi transmise anunțurile de urgență în timpul unei urgențe sau al unui exercițiu pentru a comunica pasagerilor instrucțiunile pentru situații critice și pentru a permite membrilor responsabili ai echipajului să ajute pasagerii;
- (d) la bordul tancurilor petroliere, al tancurilor chimice și al tancurilor cu gaze lichefiate, care arborează pavilionul unui stat membru, comandantul, ofițerii și personalul nebrevetat sunt capabili să comunice unul cu celălalt în una sau mai multe limbi de lucru comune;
- (e) există mijloace adecvate de comunicare între navă și autoritățile de pe mal; astfel de comunicații se realizează în conformitate cu capitolul V regula 14 punctul 4 din SOLAS 74;
- (f) atunci când se efectuează controlul statului portului, în conformitate cu Directiva 2009/16/CE, statele membre verifică, de asemenea, dacă navele care arborează pavilionul unei țări terțe se conformează prezentului articol.

Articolul 20

Recunoașterea certificatelor de competență și a certificatelor de aptitudini

- (1) Navigatorii care nu dețin certificatele de competență eliberate de statele membre sau certificatele de aptitudini eliberate de statele membre pentru comandanți și ofițeri în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din Convenția STCW pot fi autorizați să lucreze pe navele care arborează pavilionul unui stat membru, cu condiția ca o decizie de recunoaștere a certificatelor lor de competență sau a certificatelor de aptitudini să fi fost adoptată prin procedura prevăzută la alineatele (2)-(6) din prezentul articol.
- (2) Un stat membru care intenționează să recunoască, prin atestare, certificatele de competență sau certificatele de aptitudini menționate la alineatul (1) de la prezentul articol, eliberate de o țară terță unui comandant, ofițer sau radiooperator de bord, pentru efectuarea serviciului pe nave aflate sub pavilionul său, transmite Comisiei o cerere de recunoaștere a respectivei țări terțe, însoțită de o analiză preliminară a respectării de către țara terță a cerințelor Convenției STCW, efectuată prin colectarea informațiilor menționate în anexa II la prezenta directivă. În analiza preliminară respectivă, statul membru furnizează, în sprijinul cererii sale, informații suplimentare privind motivele recunoașterii țării terțe.

În urma transmiterii unei astfel de cereri de către un stat membru, Comisia prelucrează fără întârziere cererea respectivă și adoptă o decizie în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2), cu privire la inițierea procedurii de evaluare a sistemului de formare și certificare al țării terțe respective, într-un interval de timp rezonabil, având în vedere termenul prevăzut la alineatul (3) de la prezentul articol.

Atunci când s-a adoptat o decizie pozitivă de inițiere a evaluării, Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și cu posibila implicare a statului membru care transmite cererea și a oricăror alte state membre interesate, colectează informațiile menționate în anexa II la prezenta directivă și realizează o evaluare a sistemelor de formare și certificare ale țării terțe pentru care a fost transmisă cererea de recunoaștere, pentru a verifica faptul că țara terță în cauză respectă toate cerințele Convenției STCW și că s-au luat măsurile corespunzătoare pentru prevenirea eliberării de certificate frauduloase, și analizează dacă țara în cauză a ratificat Convenția din 2006 privind munca în domeniul maritim.

- (3) În cazul în care, în urma evaluării menționate la alineatul (2) de la prezentul articol, Comisia ajunge la concluzia că toate cerințele sunt îndeplinite, aceasta adoptă acte de punere în aplicare de stabilire a deciziei de recunoaștere a unei țări terțe. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2), în termen de 24 de luni de la transmiterea de către un stat membru a cererii menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

În cazul în care țara terță în cauză trebuie să pună în aplicare măsuri corective majore, inclusiv să aducă modificări legislației sale și sistemului său de învățământ, formare și certificare pentru a îndeplini cerințele Convenției STCW, actele de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat se adoptă în termen de 36 de luni de la transmiterea de către un stat membru a cererii menționate la alineatul (2) de la prezentul articol.

Statul membru care transmite cererea respectivă poate decide să recunoască țara terță în mod unilateral până când se adoptă un act de punere în aplicare în temeiul prezentului alineat. În cazul unei astfel de recunoașteri unilaterale, statul membru comunică Comisiei numărul de atestate care confirmă recunoașterea, eliberate în legătură cu certificatele de competență și cu certificatele de aptitudini menționate la alineatul (1), eliberate de țara terță până la adoptarea actului de punere în aplicare privind recunoașterea țării terțe respective.

- (4) Un stat membru poate decide, în ceea ce privește navele aflate sub pavilionul său, să ateste certificatele eliberate de țări terțe recunoscute de către Comisie, ținându-se cont de dispozițiile anexei II punctele 4 și 5.
- (5) Recunoașterile certificatelor eliberate de țări terțe recunoscute și publicate în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, înainte de 14 iunie 2005 rămân valabile.

Recunoașterile respective pot fi folosite de către toate statele membre, dacă nu au fost revocate ulterior de către Comisie în conformitate cu articolul 21.

- (6) Comisia întocmește și actualizează o listă a țărilor terțe care au fost recunoscute. Lista se publică în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*.
- (7) Fără a aduce atingere articolului 4 alineatul (7), un stat membru poate, dacă circumstanțele o cer, să permită unui navigator să servească într-un alt post decât cel de ofițer radio sau de radiooperator de bord, cu excepția celor prevăzute în regulamentele radiocomunicațiilor, pe o perioadă care să nu depășească trei luni, la bordul unei nave care arborează pavilionul său, cât timp deține un certificat corespunzător valabil, eliberat și atestat conform cerințelor unei țări terțe, dar care nu este încă atestat pentru recunoaștere de către statul membru respectiv, astfel încât să-i confere calitatea corespunzătoare pentru serviciu la bordul unei nave care arborează pavilionul său.

Trebuie să poată fi puse la dispoziție cu promptitudine documente doveditoare, care să ateste că a fost transmisă autorităților competente o cerere pentru eliberarea unui atestat.

Articolul 21

Nerespectarea dispozițiilor Convenției STCW

- (1) Sub rezerva criteriilor definite în anexa II, în cazul în care un stat membru consideră că o țară terță recunoscută nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, acesta informează imediat Comisia, prezentând motive întemeiate.

Comisia sesizează de îndată comitetul menționat la articolul 31 alineatul (1).

- (2) Sub rezerva criteriilor definite în anexa II, în cazul în care Comisia consideră că o țară terță recunoscută nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, aceasta informează de îndată statele membre, prezentând motive întemeiate.

Comisia sesizează imediat comitetul menționat la articolul 31 alineatul (1).

- (3) Dacă un stat membru intenționează să revoce atestările tuturor certificatelor eliberate de o țară terță, acesta informează imediat Comisia și celelalte state membre cu privire la intenția sa, prezentând motive întemeiate.
- (4) Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, reevaluează recunoașterea țării terțe în cauză pentru a verifica dacă respectiva țară terță a neglijat să se conformeze cerințelor Convenției STCW.
- (5) Dacă există indicii că o instituție de formare maritimă nu se mai conformează cerințelor Convenției STCW, Comisia notifică țării terțe în cauză că recunoașterea certificatelor acelei țări terțe este revocată în termen de două luni, dacă nu se iau măsuri pentru a se asigura respectarea tuturor cerințelor Convenției STCW.

- (6) Decizia privind retragerea recunoașterii se adoptă de către Comisie. Respectivetele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2). Statele membre în cauză iau măsurile adecvate pentru punerea în aplicare a deciziei.
- (7) Atestatele care confirmă recunoașterea certificatelor eliberate în conformitate cu articolul 4 alineatul (7) înainte de data la care se ia decizia de revocare a recunoașterii țării terțe rămân valabile. Cu toate acestea, navigatorii care dețin un astfel de atestat nu pot pretinde un atestat care să recunoască o calificare superioară, decât dacă aceasta se bazează numai pe experiența suplimentară acumulată în cadrul stagiului de îmbarcare.
- (8) Dacă nu există atestate care să confirme recunoașterea, eliberate de un stat membru în legătură cu certificatele de competență sau certificatele de aptitudini menționate la articolul 20 alineatul (1), eliberate de o țară terță pe o perioadă mai mare de opt ani, recunoașterea certificatelor din țara terță respectivă se reexaminează. Comisia adoptă acte de punere în aplicare care stabilesc decizia sa în urma reexaminării respective. Actele de punere în aplicare respective sunt adoptate în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2), după transmiterea unei notificări statelor membre și țării terțe în cauză cu cel puțin șase luni înainte.

Articolul 22
Reevaluarea

- (1) Țările terțe care au fost recunoscute în conformitate cu procedura menționată la articolul 20 alineatul (3) primul paragraf, inclusiv cele menționate la articolul 20 alineatul (6), fac obiectul unei reevaluări periodice de către Comisie, cu asistența Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă, cel puțin la fiecare zece ani de la ultima evaluare, pentru a se verifica dacă acestea îndeplinesc criteriile relevante prevăzute în anexa II și dacă s-au luat măsurile adecvate de prevenire a eliberării de certificate frauduloase.
- (2) Comisia, cu asistența Agenției Europene pentru Siguranță Maritimă, efectuează reevaluarea țărilor terțe pe baza unor criterii de prioritate. Aceste criterii de prioritate includ următoarele:
 - (a) datele de performanță furnizate de controlul statului portului în temeiul articolului 24;
 - (b) numărul de atestate care confirmă recunoașterea în legătură cu certificatele de competență sau certificatele de aptitudini eliberate în conformitate cu regulile V/1-1 și V/1-2 din Convenția STCW, eliberate de țara terță;
 - (c) numărul instituțiilor de învățământ și de formare în domeniul maritim acreditate de țara terță;

- (d) numărul de programe de formare și de dezvoltare profesională a navigatorilor aprobate de țara terță;
- (e) data ultimei evaluări a Comisiei privind țara terță și numărul deficiențelor la nivelul proceselor critice, identificate pe parcursul evaluării respective;
- (f) orice modificare semnificativă a sistemului de formare și certificare în domeniul maritim al țării terțe;
- (g) numărul total de navigatori certificați de țara terță, care servesc la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru, precum și nivelul de formare și de calificare al navigatorilor respectivi;
- (h) dacă sunt disponibile, informații privind standardele de învățământ și formare din țara terță furnizate de autoritățile în cauză sau de alte părți interesate.

În cazul nerespectării de către o țară terță a cerințelor Convenției STCW în conformitate cu articolul 21 din prezenta directivă, reevaluarea țării terță în cauză are prioritate față de celelalte țări terțe.

- (3) Comisia transmite statelor membre un raport privind rezultatele evaluării.

Articolul 23

Controlul statului portului

- (1) Fără a ține seama de pavilionul arborat, fiecare navă, cu excepția acelor tipuri de nave excluse în temeiul articolului 1, se supune, pe perioada în care se găsește în porturile unui stat membru, controlului statului portului efectuat de către ofițerii autorizați în mod corespunzător de acel stat membru pentru a verifica dacă toți navigatorii care lucrează la bord și care trebuie să dețină certificate de competență și/sau certificate de aptitudini și/sau documente justificative în conformitate cu Convenția STCW dețin un astfel de certificat de competență sau o dispensă valabilă și/sau un certificat de aptitudini și/sau documente justificative.
- (2) Atunci când efectuează controlul statului portului conform prezentei directive, statele membre se asigură că se aplică toate prevederile și procedurile relevante prevăzute în Directiva 2009/16/CE.

Articolul 24

Procedurile privind controlul statului portului

- (1) Fără a aduce atingere Directivei 2009/16/CE, controlul statului portului în temeiul articolului 23 se limitează la următoarele:
 - (a) se verifică dacă fiecare navigator care lucrează la bord și care trebuie să dețină un certificat de competență și/sau un certificat de aptitudini în conformitate cu Convenția STCW deține un asemenea certificat de competență sau o dispensă valabilă și/sau un certificat de aptitudini sau furnizează un document justificativ că o cerere de aprobare care să ateste recunoașterea certificatului de competență a fost transmisă autorităților statului sub al cărui pavilion navighează;
 - (b) să verifice dacă numărul și certificatele navigatorilor care servesc la bord sunt în conformitate cu cerințele autorităților statului sub al cărui pavilion navighează privind echiparea cu personal minim de siguranță.
- (2) Capacitatea navigatorilor de pe navă de a respecta standardele de efectuare a cartului și de securitate, după caz, prevăzute de Convenția STCW este evaluată în conformitate cu partea A din Codul STCW, dacă există motive clare de a crede că aceste standarde nu sunt respectate, deoarece a survenit una dintre următoarele probleme:
 - (a) nava a fost implicată într-o coliziune, punere pe uscat sau naufragiere;

- (b) a avut loc o scurgere de substanțe din navă, atunci când se afla în marș, la ancoră sau acostată, fapt ilegal conform unei convenții internaționale;
 - (c) nava a fost manevrată într-un mod greșit sau periculos, atunci când măsurile pentru rutele OMI ori practicile și procedurile pentru siguranța navei nu au fost respectate;
 - (d) nava este, în alte privințe, condusă într-un asemenea mod încât pune în pericol persoanele, bunurile sau mediul sau într-un asemenea mod încât compromite securitatea;
 - (e) un certificat a fost obținut în mod fraudulos sau deținătorul unui certificat nu este persoana pentru care a fost eliberat inițial acel certificat;
 - (f) nava arborează pavilionul unei țări care nu a ratificat Convenția STCW sau are un comandant, ofițer sau personal nebrevetat care deține un certificat eliberat de o țară terță care nu a ratificat Convenția STCW.
- (3) Fără a aduce atingere verificării certificatului, evaluarea în conformitate cu alineatul (2) poate obliga navigatorul să-și demonstreze competența adecvată la locul de muncă. O astfel de demonstrație poate include în special verificarea dacă cerințele operaționale cu privire la standardele de efectuare a cartului au fost îndeplinite și dacă există o reacție promptă în situații de urgență la nivelul de competență al navigatorului.

Articolul 25

Reținerea

Fără a aduce atingere Directivei 2009/16/CE, următoarele deficiențe, în măsura în care ofițerul care efectuează controlul statului portului decide că acestea pun în pericol persoanele, bunurile sau mediul, reprezintă singurele temeieri, conform prezentei directive, pe baza cărora un stat membru poate să rețină o navă:

- (a) navigatorii nu dețin certificate, nu dețin certificate corespunzătoare, nu au dispense valabile sau nu furnizează documente doveditoare în sensul că a fost transmisă autorităților statului sub al cărui pavilion navighează o cerere pentru eliberarea unui atestat de recunoaștere;
- (b) nerespectarea cerințelor impuse de statul sub al cărui pavilion navighează, privind echiparea cu personal minim de siguranță;
- (c) organizarea necorespunzătoare a serviciului de cart la punte sau la mașină în raport cu cerințele prevăzute pentru navă de statul sub al cărui pavilion navighează;
- (d) absența într-un cart a unei persoane calificate pentru a acționa echipamentul esențial pentru siguranța navigației, siguranța radiocomunicațiilor sau pentru prevenirea poluării marine;
- (e) competența profesională a navigatorilor pentru sarcinile desemnate, în ceea ce privește siguranța navei și prevenirea poluării, nu este dovedită;

- (f) incapacitatea de a asigura pentru primul cart de la începutul unei călătorii, precum și pentru următoarele carturi de schimb, persoane suficient de odihnite și apte din toate punctele de vedere pentru datorie.

Articolul 26

Controlul periodic al conformității

Fără a se aduce atingere competențelor care îi sunt conferite în temeiul articolului 258 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă, verifică, periodic și cel puțin la fiecare cinci ani, dacă statele membre respectă cerințele minime prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 27

Informații în scopuri statistice

- (1) Statele membre comunică Comisiei informațiile menționate în anexa III, în sensul articolului 21 alineatul (8) și al articolului 22 alineatul (2) și pentru utilizarea de către statele membre și Comisie în procesul de elaborare a politicilor.

- (2) Aceste informații se pun la dispoziția Comisiei de către statele membre în fiecare an, în format electronic, și cuprind informații înregistrate până la data de 31 decembrie a anului precedent. Statele membre păstrează integralitatea drepturilor de proprietate asupra informațiilor în format de date brute. Statisticile prelucrate elaborate pe baza acestor informații se pun la dispoziția publicului în conformitate cu dispozițiile privind transparența și protecția informațiilor de la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1406/2002.
- (3) Pentru a asigura protecția datelor cu caracter personal, statele membre anonimizează toate informațiile cu caracter personal indicate la anexa III, prin utilizarea unui program informatic furnizat sau acceptat de Comisie, înainte de transmiterea acestora către Comisie. Comisia utilizează exclusiv respectivele informații anonimizate.
- (4) Statele membre și Comisia asigură faptul că măsurile pentru culegerea, transmiterea, stocarea, analizarea și difuzarea unor astfel de informații sunt elaborate într-o manieră care să facă posibilă analiza statistică.

În sensul primului paragraf, Comisia adoptă măsuri detaliate privind cerințele tehnice necesare pentru a asigura gestionarea adecvată a datelor statistice. Respectivul act de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2).

Articolul 28
Raportul de evaluare

Până cel târziu la 2 august 2024, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare, inclusiv propuneri de acțiuni ulterioare care trebuie efectuate în urma evaluării respective. În raportul de evaluare respectiv, Comisia analizează punerea în aplicare a sistemului de recunoaștere reciprocă a certificatelor navigatorilor eliberate de statele membre, precum și eventualele evoluții în ceea ce privește certificatele digitale pentru navigatori la nivel internațional. De asemenea, Comisia evaluează eventualele evoluții legate de luarea în considerare în viitor a diplomelor europene de excelență maritimă, pe baza recomandărilor formulate de partenerii sociali.

Articolul 29
Modificarea

- (1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 30, în ceea ce privește modificarea anexei I la prezenta directivă și a dispozițiilor conexe din prezenta directivă, în vederea alinierii anexei respective și dispozițiilor respective la modificări aduse Convenției STCW și părții A din Codul STCW.

- (2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 30, în ceea ce privește modificarea anexei III la prezenta directivă cu privire la conținutul și detaliile specifice și relevante ale informațiilor care trebuie raportate de către statele membre, cu condiția ca astfel de acte să se limiteze la a ține cont de modificările aduse Convenției STCW și părții A din Codul STCW și să respecte garanțiile privind protecția datelor. Aceste acte delegate nu modifică dispozițiile privind anonimizarea datelor astfel cum se prevede la articolul 27 alineatul (3).

Articolul 30

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 4 alineatul (14) și la articolul 29 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la 1 august 2019. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 4 alineatul (14) și la articolul 29 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței prevăzute în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 4 alineatul (14) și al articolului 29 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 31
Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS), instituit prin Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului¹. Comitetul respectiv reprezintă un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

¹ Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) și de modificare a regulamentelor privind siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (JO L 324, 29.11.2002, p. 1).

Articolul 32

Sanțiuni

Statele membre adoptă regimul sancțiunilor care se aplică în cazul nerespectării dispozițiilor naționale adoptate în temeiul articolelor 3, 4, 8, 10-16, 18, 19, 20, 23, 24, 25 și al anexei I și adoptă toate măsurile necesare pentru a se asigura aplicarea acestora. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie efective, proporționale și cu efect de descurajare.

Articolul 33

Comunicarea

Comisiei îi sunt comunicate, de îndată, de către statele membre, textele tuturor dispozițiilor pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

Articolul 34

Abrogare

Directiva 2008/106/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa IV partea A, se abrogă fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa IV partea B.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa V.

Articolul 35
Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 36
Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

CERINȚELE DE FORMARE PREVĂZUTE DE CONVENȚIA STCW,
MENȚIONATE LA ARTICOLUL 3

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

1. Regulile menționate în prezenta anexă sunt completate de prevederile obligatorii care sunt cuprinse în partea A din Codul STCW, cu excepția capitolului VIII regula VIII/2.

Orice trimitere la o cerință dintr-o regulă constituie, de asemenea, o trimitere la secțiunea corespunzătoare din partea A din Codul STCW.

2. Partea A din Codul STCW cuprinde standardele de competență pe care candidații trebuie să le îndeplinească pentru eliberarea și revalidarea certificatelor de competență în conformitate cu prevederile Convenției STCW. Pentru a clarifica legătura dintre prevederile privind eliberarea certificatelor alternative din capitolul VII și prevederile privind certificarea din capitolele II, III și IV, aptitudinile stabilite în standardele de competență sunt grupate în mod adecvat în următoarele șapte funcții:

1. navigație;
2. manipularea și stivuirea mărfurilor;

3. manevrarea navei și asistență acordată persoanelor aflate la bord;
4. inginerie navală;
5. inginerie electrică, electronică și a sistemelor de control;
6. întreținere și reparații;
7. radiocomunicații;

la următoarele nivele de responsabilitate:

1. nivel managerial;
2. nivel operațional;
3. nivel de suport.

Funcțiile și nivelurile de responsabilitate sunt identificate prin subtitluri în tabelele cu standardele de competență prevăzute în partea A capitolele II, III și IV din Codul STCW.

CAPITOLUL II

COMANDANTUL ȘI COMPARTIMENTUL PUNTE

Regula II/1

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500

1. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 2.2. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni, ca parte a unui program de formare aprobat incluzând un program de formare la bordul navei care respectă cerințele din secțiunea A-II/1 din Codul STCW și care este înscris într-un jurnal de practică aprobat sau, în caz contrar, să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 36 de luni;

- 2.3. să fi îndeplinit, în timpul stagiului de îmbarcare obligatoriu, sarcini de efectuare a cartului pe punte, pe o perioadă de cel puțin șase luni, sub supravegherea comandantului sau a unui ofițer calificat;
- 2.4. să respecte cerințele aplicabile menționate în regulile din capitolul IV, după caz, în ceea ce privește îndeplinirea atribuțiilor de radiocomunicații, în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
- 2.5. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/1 din Codul STCW;
- 2.6. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/1 punctul 2, secțiunea A-VI/2 punctele 1-4, secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 și secțiunea A-VI/4 punctele 1, 2 și 3 din Codul STCW.

Regula II/2

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea comandanților și a ofițerilor secunzi pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500

Comandant și ofițer secund pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000

1. Fiecare comandant și ofițer secund de pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000 trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să respecte cerințele pentru certificare ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pentru navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 și să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat pentru această funcție:
 - 2.1.1. pentru certificarea în funcția de ofițer secund, cel puțin 12 luni;
 - 2.1.2. pentru certificarea în funcția de comandant, cel puțin 36 de luni; totuși, această perioadă poate fi redusă până la cel puțin 24 de luni, atunci când a efectuat serviciul ca ofițer secund cel puțin 12 luni dintr-un astfel de stagiu de îmbarcare;
 - 2.2. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/2 din Codul STCW pentru comandanți și ofițeri secunzi pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 3 000.

Comandant și ofițer secund pe navele cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000

3. Fiecare comandant și ofițer secund de pe o navă maritimă cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000 trebuie să dețină un certificat de competență.
4. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 4.1. pentru certificarea în funcția de ofițer secund, să îndeplinească cerințele pentru ofițerii responsabili cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500;
 - 4.2. pentru certificarea în funcția de comandant, să îndeplinească cerințele pentru ofițerii responsabili cu cartul de navigație pe navele cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 și să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 36 de luni în această funcție; totuși, această perioadă poate fi redusă până la cel puțin 24 de luni, atunci când a efectuat serviciul ca ofițer secund cel puțin 12 luni dintr-un astfel de stagiu de îmbarcare;
 - 4.3. să fi încheiat formarea aprobată și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/2 din Codul STCW pentru comandanți și ofițeri secunzi pe navele cu tonaj brut între 500 și 3000.

Regula II/3

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație și a comandanților pe navele cu tonaj brut mai mic de 500

Nave care nu sunt angajate în voiaje costiere

1. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație, care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, neangajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat de competență pentru nave cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500.
2. Fiecare comandant care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, neangajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat de competență pentru funcția de comandant pe nave cu tonaj brut cuprins între 500 și 3 000.

Nave care sunt angajate în voiaje costiere

Ofițerul responsabil cu cartul de navigație

3. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, care este angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat de competență.
4. Fiecare candidat la certificare ca ofițer responsabil cu cartul de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, care este angajată în voiaje costiere, trebuie:
 - 4.1. să aibă cel puțin 18 ani;

- 4.2. să fi încheiat:
- 4.2.1. o formare specială, inclusiv o perioadă adecvată de stagiul de îmbarcare corespunzător, prevăzută de statul membru; sau
 - 4.2.2. un stagiul de îmbarcare aprobat în compartimentul punte de cel puțin 36 de luni;
- 4.3. să respecte cerințele aplicabile menționate în regulile din capitolul IV, după caz, pentru îndeplinirea atribuțiilor de radiocomunicații, în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
- 4.4. să fi urmat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/3 din Codul STCW pentru ofițeri responsabili cu cartul de navigație pe nave cu tonaj brut mai mic de 500, angajate în voiaje costiere;
- 4.5. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/1 punctul 2, secțiunea A-VI/2 punctele 1-4, secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 și secțiunea A-VI/4 punctele 1, 2 și 3 din Codul STCW.

Comandantul

5. Fiecare comandant care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie să dețină un certificat de competență.

6. Fiecare candidat la certificare în funcția de comandant pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mic de 500, angajată în voiaje costiere, trebuie:
- 6.1. să aibă cel puțin 20 de ani;
 - 6.2. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni ca ofițer responsabil cu cartul de navigație;
 - 6.3. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/3 din Codul STCW pentru comandanți pe navele cu tonaj brut mai mic de 500, angajate în voiaje costiere;
 - 6.4. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/1 punctul 2, secțiunea A-VI/2 punctele 1-4, secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 și secțiunea A-VI/4 punctele 1, 2 și 3 din Codul STCW.

Excepții

7. Dacă administrația consideră că dimensiunea navei și condițiile de voiaj sunt de așa natură încât aplicarea completă a cerințelor din această regulă și din secțiunea A-II/3 din Codul STCW ar fi nerezonabilă sau impracticabilă, poate, în măsura necesară, să scutească comandantul și ofițerul responsabil cu cartul de navigație pe o asemenea navă sau clasă de nave de unele cerințe, ținând seama de siguranța tuturor navelor care s-ar putea afla în aceleași ape.

Regula II/4

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrevetat care face parte din echipa de cart de navigație

1. Fiecare membru al personalului nebrevetat care face parte din echipa de cart de navigație pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500, în afara celor aflați în formare sau ale căror sarcini în timpul cartului nu presupun calificare, trebuie să fie certificat corespunzător pentru a îndeplini astfel de atribuții.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 16 ani;
 - 2.2. să fi încheiat:
 - 2.2.1. un stagiul de îmbarcare aprobat care să includă cel puțin șase luni de formare și experiență; sau
 - 2.2.2. o formare specială, fie înainte de îmbarcare, fie la bordul navei, care să includă o perioadă de stagiul de îmbarcare aprobat de cel puțin două luni;
 - 2.3. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/4 din Codul STCW.
3. Stagiul de îmbarcare, formarea și experiența prevăzute la punctele 2.2.1 și 2.2.2 trebuie să fie realizate în funcții care presupun efectuarea cartului de navigație și implică îndeplinirea atribuțiilor efectuate sub directă supraveghere a comandantului, a ofițerului responsabil cu cartul de navigație sau a unui membru calificat al personalului nebrevetat.

Regula II/5

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrevetat ca marinari calificați în compartimentul punte

1. Fiecare marinar calificat în compartimentul punte care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu tonaj brut mai mare sau egal cu 500 trebuie să dețină certificarea corespunzătoare.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 2.2. să îndeplinească cerințele de certificare ca membru al personalului nebrevetat care face parte din echipa de cart de navigație;
 - 2.3. fiind calificat ca membru al personalului nebrevetat care face parte din echipa de cart de navigație, să fi urmat un stagiu de îmbarcare aprobat în compartimentul punte de:
 - 2.3.1. cel puțin 18 luni; sau
 - 2.3.2. cel puțin 12 luni și să fi încheiat o formă de pregătire aprobată;
 - 2.4. să îndeplinească standardele de competență prevăzute în secțiunea A-II/5 din Codul STCW.
3. Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care trebuie să le îndeplinească marinarii calificați pentru obținerea certificatelor înainte de 1 ianuarie 2012 cu cele menționate pentru certificat în secțiunea A-II/5 din Codul STCW și stabilește dacă este necesar să solicite ca aceste persoane să își actualizeze calificările.

CAPITOLUL III

COMPARTIMENTUL MAȘINI

Regula III/1

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ofițerilor responsabili cu cartul de navigație într-un compartiment mașini supravegheat sau a ofițerilor mecanici desemnați să efectueze serviciul într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă

1. Fiecare ofițer responsabil cu cartul de navigație într-un compartiment mașini supravegheat sau fiecare ofițer mecanic desemnat să efectueze serviciul într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă, pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie de cel puțin 750 kW, trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;

- 2.2. să fi încheiat un curs de formare profesională în atelier, combinat cu un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni, ca parte a unui program de formare aprobat incluzând un program de formare la bordul navei care respectă cerințele din secțiunea A-III/1 din Codul STCW și care este înscris într-un jurnal de practică aprobat sau, în caz contrar, să fi încheiat un curs de formare profesională în atelier, combinat cu un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 36 de luni, dintre care cel puțin 30 de luni într-un stagiu de îmbarcare în compartimentul mașini;
- 2.3. să fi îndeplinit, în timpul stagiului de îmbarcare obligatoriu, sarcini de cart în compartimentul mașini, pe o perioadă de cel puțin șase luni, sub supravegherea unui șef mecanic sau a unui ofițer mecanic calificat;
- 2.4. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/1 din Codul STCW;
- 2.5. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/1 punctul 2, secțiunea A-VI/2 punctele 1-4, secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 și secțiunea A-VI/4 punctele 1, 2 și 3 din Codul STCW.

Regula III/2

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea șefilor mecanici și a ofițerilor mecanici secundari pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie mai mare sau egală cu 3000 kW

1. Fiecare șef mecanic și ofițer mecanic secundar de pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie mai mare sau egală cu 3000 kW trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să îndeplinească cerințele pentru certificare ca ofițer responsabil cu serviciul de cart în compartimentul mașini pe nave maritime cu o putere de propulsie mai mare sau egală cu 750 kW și să fi urmat un stagiu de îmbarcare aprobat în funcția respectivă:
 - 2.1.1. pentru certificarea în funcția de ofițer mecanic secundar, de cel puțin 12 luni ca ofițer mecanic calificat;
 - 2.1.2. pentru certificarea în funcția de șef mecanic, de cel puțin 36 de luni, totuși, această perioadă poate fi redusă până la cel puțin 24 de luni, dacă candidatul a efectuat serviciul în funcția de ofițer mecanic secundar timp de cel puțin 12 luni dintr-un astfel de stagiu de îmbarcare;
 - 2.2. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/2 din Codul STCW.

Regula III/3

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea șefilor mecanici și a ofițerilor mecanici secunzi pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie cuprinsă între 750 kW și 3000 kW

1. Fiecare șef mecanic și ofițer mecanic secund de pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie cuprinsă între 750 kW și 3000 kW trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să îndeplinească cerințele de certificare în funcția de ofițer responsabil cu serviciul de cart în compartimentul mașini și:
 - 2.1.1. pentru certificarea în funcția de ofițer mecanic secund, să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni în funcția de ofițer mecanic aspirant sau ofițer mecanic;
 - 2.1.2. pentru certificarea în funcția de șef mecanic, să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 24 de luni, din care cel puțin 12 luni în funcția de ofițer mecanic secund;

- 2.2. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/3 din Codul STCW.
3. Fiecare ofițer mecanic având calificarea în funcția de ofițer mecanic secund pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie mai mare sau egală cu 3000 kW poate efectua serviciul în funcția de șef mecanic pe nave cu un motor principal cu o putere de propulsie mai mică de 3000 kW, cu condiția ca certificatul să fie recunoscut în acest sens.

Regula III/4

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrevetat care face parte din echipa de cart într-un compartiment mașini supravegheat sau îndeplinește sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă

1. Fiecare membru al personalului nebrevetat care face parte din echipa de cart într-un compartiment mașini supravegheat sau care îndeplinește sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă, pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie egală sau mai mare de 750 kW, cu excepția celor aflați în formare sau ale căror îndatoriri nu necesită o calificare, trebuie să fie certificat corespunzător pentru a îndeplini astfel de sarcini.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 16 ani;
 - 2.2. să fi încheiat:
 - 2.2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat care să includă cel puțin șase luni de formare și experiență; sau
 - 2.2.2. o formare specială, fie înainte de îmbarcare, fie la bordul navei, care să includă o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin două luni;

2.3. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/4 din Codul STCW.

3. Stagiul de îmbarcare, formarea și experiența prevăzute la punctele 2.2.1 și 2.2.2 trebuie să fie realizate în funcții de cart în compartimentul mașini și implică îndeplinirea sarcinilor efectuate sub directă supraveghere a unui ofițer mecanic calificat sau a unui membru calificat al personalului nebrevetat.

Regula III/5

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea personalului nebrevetat ca marinari calificați într-un compartiment mașini supravegheat sau desemnați să îndeplinească sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă

1. Fiecare marinar calificat în compartimentul mașini, care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie egală sau mai mare de 750 kW, trebuie să fie certificat în mod corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 2.2. să îndeplinească cerințele pentru certificare ca membru al personalului nebrevetat care participă la cart într-un compartiment mașini supravegheat sau îndeplinește sarcini într-un compartiment mașini fără supraveghere permanentă;
 - 2.3. fiind calificat ca membru al personalului nebrevetat, care face parte din echipa de cart într-un compartiment mașini, să fi urmat un stagiu de îmbarcare aprobat în compartimentul mașini de:
 - 2.3.1. cel puțin 12 luni; sau
 - 2.3.2. cel puțin șase luni și să fi încheiat o formă de pregătire aprobată;

2.4. să îndeplinească standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/5 din Codul STCW.

3. Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care trebuie să le îndeplinească personalul nebrevetat din compartimentul mașini pentru obținerea certificatelor eliberate înainte de 1 ianuarie 2012 cu cele menționate pentru certificat în secțiunea A-III/5 din Codul STCW și stabilește dacă este necesar să solicite ca aceste persoane să își actualizeze calificările.

Regula III/6

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ca ofițer electrotehnist

1. Fiecare ofițer electrotehnist care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie egală sau mai mare de 750 kW trebuie să dețină un certificat de competență.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 de ani;
 - 2.2. să fi încheiat un curs practic de formare în atelier, combinat cu un stagiu de îmbarcare aprobat, timp cel puțin 12 luni, dintre care cel puțin șase luni de stagiu de îmbarcare ca parte a unui program de formare aprobat care respectă cerințele din secțiunea A-III/6 din Codul STCW și care este înscris într-un jurnal de practică aprobat sau, în caz contrar, să fi urmat un curs practic de formare în atelier, combinat cu un stagiu de îmbarcare aprobat, timp de cel puțin 36 de luni, dintre care cel puțin 30 de luni de stagiu de îmbarcare în compartimentul mașini;
 - 2.3. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/6 din Codul STCW;
 - 2.4. să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/1 punctul 2, secțiunea A-VI/2 punctele 1-4, secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 și secțiunea A-VI/4 punctele 1, 2 și 3 din Codul STCW.

3. Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care trebuie să le îndeplinească ofițerii electrotehniști pentru obținerea certificatelor eliberate înainte de 1 ianuarie 2012 cu cele menționate pentru certificat în secțiunea A-III/6 din Codul STCW și stabilește dacă este necesar să solicite ca aceste persoane să își actualizeze calificările.
4. Fără a aduce atingere cerințelor de la punctele 1, 2 și 3, o persoană calificată corespunzător poate fi considerată de către un stat membru ca fiind capabilă să îndeplinească anumite funcții din secțiunea A-III/6.

Regula III/7

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea ca marinar electrotehnist

1. Fiecare marinar electrotehnist care efectuează serviciul pe o navă maritimă cu un motor principal cu o putere de propulsie de cel puțin 750 kW trebuie să fie certificat în mod corespunzător.
2. Fiecare candidat la certificare trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 2.2. să fi încheiat un stagiu de îmbarcare aprobat care să includă cel puțin 12 luni de formare și experiență; sau
 - 2.3. să fi încheiat o formare profesională aprobată, care să includă o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin șase luni; sau
 - 2.4. să dețină calificările care corespund competențelor tehnice din tabelul A-III/7 din Codul STCW și o perioadă de stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin trei luni; și
 - 2.5. să îndeplinească standardele de competență prevăzute în secțiunea A-III/7 din Codul STCW;

3. Fiecare stat membru compară standardele de competență pe care trebuie să le îndeplinească marinarii electrotehniști pentru obținerea certificatelor eliberate înainte de 1 ianuarie 2012 cu cele prevăzute pentru certificat în secțiunea A-III/7 din Codul STCW și stabilește dacă este necesar să solicite ca aceste persoane să își actualizeze calificările.
4. Fără a aduce atingere cerințelor de la punctele 1, 2 și 3, o persoană calificată corespunzător poate fi considerată de către un stat membru ca fiind capabilă să îndeplinească anumite funcții din secțiunea A-III/7.

CAPITOLUL IV

RADIOCOMUNICAȚII ȘI OPERATORI DE RADIOCOMUNICAȚII

Notă explicativă

Dispozițiile obligatorii privind efectuarea cartului în ceea ce privește radiocomunicațiile sunt detaliate în regulamentele radiocomunicațiilor și în Convenția SOLAS 74, astfel cum a fost modificată. Dispozițiile pentru întreținerea echipamentului de radiocomunicații sunt detaliate în Convenția SOLAS 74, astfel cum a fost modificată, și în orientările adoptate de Organizația Maritimă Internațională.

Regula IV/1

Aplicare

1. Sub rezerva dispozițiilor de la punctul 2, dispozițiile din prezentul capitol se aplică operatorilor de radiocomunicații de pe navele care navighează în Sistemul mondial pentru caz de sinistru și pentru siguranța navigației pe mare (GMDSS), după cum prevede Convenția SOLAS 74, astfel cum a fost modificată.
2. Operatorii de radiocomunicații de pe navele care nu trebuie să respecte prevederile GMDSS din capitolul IV al Convenției SOLAS 74 nu trebuie să respecte dispozițiile din prezentul capitol. Cu toate acestea, operatorii de radiocomunicații de pe respectivele nave trebuie să respecte dispozițiile regulamentelor radiocomunicațiilor. Statele membre se asigură că operatorii de radiocomunicații respectivi primesc sau le sunt recunoscute certificatele corespunzătoare, după cum prevăd regulamentele radiocomunicațiilor.

Regula IV/2

Cerințe minime obligatorii pentru certificarea operatorilor de radiocomunicații GMDSS

1. Fiecare persoană cu atribuții de radiocomunicații pe o navă care trebuie să participe la GMDSS trebuie să dețină un certificat corespunzător în privința GMDSS, eliberat sau recunoscut de statul membru conform dispozițiilor regulamentelor radiocomunicațiilor.
2. În plus, persoanele care solicită un certificat de competență în temeiul prezentei reguli, pentru efectuarea serviciului pe o navă care, așa cum prevede Convenția SOLAS 74, astfel cum a fost modificată, trebuie să dețină echipament de radiocomunicații, trebuie:
 - 2.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 2.2. să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să îndeplinească standardele de competență prevăzute în secțiunea A-IV/2 din Codul STCW.

CAPITOLUL V
CERINȚE SPECIALE DE FORMARE
PENTRU PERSONALUL DE PE ANUMITE TIPURI DE NAVE

Regula V/1-1

Cerințe minime obligatorii pentru formarea și calificarea comandanților, ofițerilor și personalului nebrevetat de pe navele pentru transportul produselor petroliere și chimice

1. Ofițerii și membrii personalului nebrevetat cu atribuții și responsabilități specifice privind marfa sau echipamentele de marfă de pe navele pentru transportul produselor petroliere și chimice trebuie să dețină un certificat de pregătire de bază pentru operațiunile legate de marfă pe navele pentru transportul produselor petroliere și chimice.
2. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de pregătire de bază pentru operațiunile legate de marfă pe navele pentru transportul produselor petroliere și chimice trebuie să fi încheiat o formare de bază în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunea A-VI/1 din Codul STCW și trebuie să fi încheiat:
 - 2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin trei luni la bordul unor nave pentru transportul produselor petroliere sau chimice și trebuie să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-1 punctul 1 din Codul STCW; sau
 - 2.2. o formare de bază autorizată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor petroliere și chimice și trebuie să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-1 punctul 1 din Codul STCW.

3. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice altă persoană cu responsabilități directe privind încărcarea, descărcarea, precauțiile care trebuie luate în timpul transferului, manipularea mărfii, curățarea tancurilor sau alte operațiuni legate de marfă la bordul tancurilor petroliere trebuie să dețină un certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul tancurilor petroliere.
4. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul tancurilor petroliere trebuie:
 - 4.1. să respecte cerințele de certificare privind pregătirea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor petroliere și chimice;
 - 4.2. în timp ce îndeplinesc condițiile de certificare privind pregătirea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor petroliere și chimice, să fi încheiat:
 - 4.2.1. cel puțin trei luni de stagiu de îmbarcare aprobat la bordul unor tancuri petroliere; sau
 - 4.2.2. cel puțin o lună de zile de formare aprobată la bordul tancurilor petroliere într-un post supranumerar, care include cel puțin trei operațiuni de încărcare și trei operațiuni de descărcare și care este înscrisă într-un jurnal de practică aprobat, luând în considerare recomandările de la secțiunea B-V/1 din Codul STCW;
 - 4.3. să fi încheiat un curs de formare avansată aprobată pentru operațiunile de transport al mărfii la bordul tancurilor petroliere și respectă standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-1 punctul 2 din Codul STCW.

5. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice altă persoană cu responsabilități directe privind încărcarea, descărcarea, precauțiile care trebuie luate în timpul transferului, manipularea mărfii, curățarea tancurilor sau alte operațiuni legate de marfă la bordul vaselor pentru transportul produselor chimice trebuie să dețină un certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul vaselor pentru transportul produselor chimice.
6. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor chimice trebuie:
 - 6.1. să respecte cerințele de certificare privind pregătirea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor petroliere și chimice;
 - 6.2. în timp ce îndeplinesc condițiile de certificare privind pregătirea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor petroliere și chimice, să fi încheiat:
 - 6.2.1. un stagiul de îmbarcare aprobat de cel puțin trei luni la bordul unor nave pentru transportul produselor chimice; sau
 - 6.2.2. cel puțin o lună de zile de formare aprobată la bordul unei nave pentru transportul produselor chimice într-un post supranumerar, care include cel puțin trei operațiuni de încărcare și trei operațiuni de descărcare și care este înscrisă într-un jurnal de practică aprobat, luând în considerare recomandările de la secțiunea B-V/1 din Codul STCW;

- 6.3. să fi încheiat un curs de formare avansată aprobată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul produselor chimice și respectă standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-1 punctul 3 din Codul STCW.
7. Statele membre asigură eliberarea unui certificat de aptitudini pentru navigatorii care sunt calificați în conformitate cu punctele 2, 4 sau 6, după caz, sau atestă în mod corespunzător un certificat de competență existent sau un certificat de aptitudini.

Regula V/1-2

Cerințe minime obligatorii pentru formarea și calificarea comandanților, a ofițerilor și a personalului nebrevetat de pe vasele pentru transportul gazelor lichefiate

1. Ofițerii și membrii personalului nebrevetat cu atribuții și responsabilități specifice privind marfa sau echipamentele de marfă de pe navele pentru transportul gazelor lichefiate trebuie să dețină un certificat de formare de bază pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate.
2. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de formare de bază pentru operațiunile legate de marfă pe navele pentru transportul gazelor lichefiate trebuie să fi încheiat o formare de bază în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunea A-VI/1 din Codul STCW și trebuie să fi încheiat:
 - 2.1. un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin trei luni la bordul unor nave pentru transportul gazelor lichefiate și trebuie să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-2 punctul 1 din Codul STCW; sau
 - 2.2. o formare de bază aprobată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate și respectă standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-2 punctul 1 din Codul STCW.
3. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice altă persoană cu responsabilități directe privind încărcarea, descărcarea, precauțiile care trebuie luate în timpul transferului, manipularea mărfii, curățarea tancurilor sau alte operațiuni legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate trebuie să dețină un certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate.

4. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de formare avansată pentru operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate trebuie:
 - 4.1. să îndeplinească cerințele de certificare privind formarea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate;
 - 4.2. în timp ce îndeplinesc condițiile de certificare privind formarea de bază referitoare la operațiunile legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate, trebuie să fi încheiat:
 - 4.2.1. cel puțin trei luni de stagiu de îmbarcare aprobat la bordul unor nave pentru transportul gazelor lichefiate; sau
 - 4.2.2. cel puțin o lună de zile de formare aprobată la bordul unei nave pentru transportul gazelor lichefiate într-un post supranumerar, care include cel puțin trei operațiuni de încărcare și trei operațiuni de descărcare și care este înscrisă într-un jurnal de practică aprobat, luând în considerare recomandările de la secțiunea B-V/1 din Codul STCW;
 - 4.3. să fi încheiat un curs de formare avansată aprobat pentru operațiuni legate de marfă la bordul navelor pentru transportul gazelor lichefiate și respectă standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-2 punctul 2 din Codul STCW.
5. Statele membre asigură eliberarea unui certificat de aptitudini pentru navigatorii care sunt calificați în conformitate cu punctul 2 sau 4, după caz, sau atestă în mod corespunzător un certificat de competență existent sau un certificat de aptitudini.

Regula V/2

Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților, ale ofițerilor, ale personalului nebrevetat și ale altor membri ai echipajului de pe navele de pasageri

1. Prezenta regulă se aplică comandanților, ofițerilor, personalului nebrevetat și celorlalți membri ai personalului de pe navele de pasageri care efectuează voiaje internaționale. Statele membre stabilesc aplicabilitatea prezentelor cerințe în cazul personalului de pe navele de pasageri care efectuează voiaje naționale.
2. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul navei, toate persoanele care servesc la bordul navelor de pasageri îndeplinesc cerințele secțiunii A-VI/1 punctul 1 din Codul STCW.
3. Comandanții, ofițerii, personalul nebrevetat și ceilalți membri ai personalului care servesc la bordul navelor de pasageri trebuie să încheie cursurile de formare și familiarizare prevăzute la punctele 5-9, în conformitate cu capacitățile, sarcinile și responsabilitățile acestora.
4. Comandanții, ofițerii, personalul nebrevetat și ceilalți membri ai personalului, care trebuie să urmeze cursurile de formare prevăzute la punctele 7, 8 și 9, urmează, la intervale care nu depășesc cinci ani, cursuri corespunzătoare de reîmprospătare a cunoștințelor sau trebuie să dovedească faptul că au îndeplinit standardul de competență necesar în cursul ultimilor cinci ani.
5. Personalul care servește la bordul navelor de pasageri trebuie să încheie un curs de familiarizare cu situațiile de urgență pe navele de pasageri corespunzător capacității, sarcinilor și responsabilităților sale, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/2 punctul 1 din Codul STCW.

6. Personalul care prestează servicii directe pasagerilor în spațiile rezervate acestora la bordul navelor de pasageri trebuie să încheie un curs de formare în domeniul siguranței, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/2 punctul 2 din Codul STCW.
7. Comandanții, ofițerii, personalul nebrevetat calificat în conformitate cu capitolele II, III și VII din prezenta anexă și ceilalți membri ai personalului desemnați în rolurile de echipaj să asiste pasagerii în situații de urgență la bordul navelor de pasageri trebuie să încheie un curs de formare în domeniul gestionării mulțimilor pe navele de pasageri, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/2 punctul 3 din Codul STCW.
8. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și orice alte persoane desemnate în rolurile de echipaj ca fiind răspunzătoare pentru siguranța pasagerilor în situații de urgență la bordul navelor de pasageri trebuie să încheie un curs de formare aprobat în domeniul gestionării crizelor și al comportamentului uman, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/2 punctul 4 din Codul STCW.
9. Comandanții, șefii mecanici, ofițerii secunzi, ofițerii mecanici secunzi și toate persoanele cărora li se repartizează responsabilități imediate legate de îmbarcarea și debarcarea pasagerilor, de încărcarea, descărcarea sau securizarea încărcăturilor sau de închiderea deschizăturilor din carenă la bordul navelor de pasageri ro-ro trebuie să încheie un curs de formare aprobat privind siguranța pasagerilor, securizarea încărcăturii și integritatea carenei, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/2 punctul 5 din Codul STCW.
10. Statele membre se asigură că fiecărei persoane considerate calificate în conformitate cu punctele 6-9 i se eliberează un document de atestare a încheierii cursului de formare urmat.

Regula V/3

Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților, ale ofițerilor, ale personalului nebrevetat și ale altor membri ai personalului de pe navele cărora li se aplică Codul IGF

1. Prezenta regulă se aplică comandanților, ofițerilor, personalului nebrevetat și celorlalți membri ai personalului care servesc la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF.
2. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul unei nave căreia i se aplică Codul IGF, navigatorii trebuie să fi încheiat cursul de formare prevăzut la punctele 4-9, în conformitate cu capacitățile, sarcinile și responsabilitățile acestora.
3. Înainte de a li se repartiza sarcini la bordul navei, toți navigatorii care servesc la bordul unei nave căreia i se aplică Codul IGF beneficiază de un curs de familiarizare adecvat specific navei și echipamentelor, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (1) litera (d) din prezenta directivă.
4. Navigatorii responsabili cu sarcini specifice de siguranță asociate cu măsurile de precauție, cu utilizarea sau cu răspunsul în caz de urgențe în ceea ce privește combustibilul de la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF trebuie să dețină un certificat de formare de bază pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF.
5. Fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare de bază pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF trebuie să fi încheiat un curs de formare de bază în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunea A-V/3 punctul 1 din Codul STCW.

6. Navigatorii responsabili cu sarcini specifice de siguranță asociate cu măsurile de precauție, cu utilizarea sau cu răspunsul în caz de urgențe în ceea ce privește combustibilul de la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF, care au fost calificați și certificați în conformitate cu regula V/1-2 punctele 2 și 5 sau cu regula V/1-2 punctele 4 și 5 pentru navele destinate transportului gazelor lichefiate, sunt considerați a fi îndeplinit cerințele prevăzute în secțiunea A-V/3 punctul 1 din Codul STCW privind formarea de bază pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF.
7. Comandanții, șefii mecanici și toți membrii personalului cu responsabilități imediate privind măsurile de precauție și utilizarea combustibilului și a instalațiilor de combustibil de pe navele cărora li se aplică Codul IGF trebuie să dețină un certificat de formare avansată pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF.
8. În timp ce deține certificatul de aptitudini descris la punctul 4, fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare avansată pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF trebuie:
 - 8.1. să fi încheiat un curs de formare avansată aprobat pentru efectuarea serviciului la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF și îndeplinește standardul de competență, astfel cum se prevede în secțiunea A-V/3 punctul 2 din Codul STCW;
 - 8.2. să fi efectuat cel puțin o lună de stagiu de îmbarcare aprobat care include cel puțin trei operațiuni de buncherare la bordul navelor cărora li se aplică Codul IGF; două dintre cele trei operațiuni de buncherare pot fi înlocuite cu o formare pe simulator aprobată privind operațiunile de buncherare, efectuată în cadrul cursului de formare menționat la punctul 8.1.

9. Comandanții, șefii mecanici și orice persoană cu responsabilități imediate privind măsurile de precauție și utilizarea combustibilului pe navele cărora li se aplică Codul IGF, care au fost calificați și certificați în conformitate cu standardele de competență prevăzute în secțiunea A-V/1-2 punctul 2 din Codul STCW pentru efectuarea serviciului la bordul navelor destinate transportului gazelor lichefiate, sunt considerați a fi îndeplinit cerințele prevăzute în secțiunea A-V/3 punctul 2 din Codul STCW privind formarea avansată pentru nave cărora li se aplică Codul IGF, cu condiția ca aceștia:

9.1. să fi îndeplinit și cerințele de la punctul 6;

9.2. să fi îndeplinit și cerințele privind buncherarea de la punctul 8.2 sau să fi participat și la efectuarea a trei operațiuni legate de marfă la bordul unei nave pentru transportul gazelor lichefiate;

9.3. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare de trei luni, în ultimii cinci ani, la bordul:

9.3.1. unor nave cărora li se aplică Codul IGF;

9.3.2. unor nave-tanc care transportă, ca marfă, combustibili care fac obiectul Codului IGF; sau

9.3.3. unor nave care utilizează, drept combustibil, gaze sau combustibili cu punct de aprindere scăzut.

10. Statele membre asigură eliberarea unui certificat de aptitudini pentru navigatorii care sunt calificați în conformitate cu punctul 4 sau, după caz, cu punctul 7.
11. Navigatorii care dețin certificate de aptitudini în conformitate cu punctul 4 sau 7 urmează, la intervale care nu depășesc cinci ani, un curs de formare corespunzător pentru reînprospătarea cunoștințelor sau trebuie să dovedească faptul că au îndeplinit standardul de competență necesar în cursul ultimilor cinci ani.

Regula V/4

Cerințe minime obligatorii privind formarea și calificările comandanților și ale ofițerilor de punte de pe navele care operează în apele polare

1. Comandanții, ofițerii secunzi și ofițerii responsabili cu cartul de navigație de pe navele care operează în apele polare trebuie să dețină un certificat de formare de bază pentru nave care operează în apele polare, astfel cum se prevede în Codul Polar.
2. Fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare de bază pentru nave care operează în apele polare trebuie să fi încheiat un curs de formare de bază aprobat pentru nave care operează în apele polare și să îndeplinească standardul de competență specificat în secțiunea A-V/4 punctul 1 din Codul STCW.
3. Comandanții și ofițerii secunzi de pe navele care operează în apele polare trebuie să dețină un certificat de formare avansată pentru nave care operează în apele polare, astfel cum se prevede în Codul Polar.
4. Fiecare candidat la obținerea unui certificat de formare avansată pentru nave care operează în apele polare trebuie:
 - 4.1. să îndeplinească cerințele pentru obținerea certificatului de formare de bază pentru nave care operează în apele polare;
 - 4.2. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat în compartimentul punte de cel puțin două luni, la nivel managerial sau în timpul îndeplinirii unor sarcini de cart la nivel operațional, în apele polare sau un alt stagiu de îmbarcare echivalent aprobat;

- 4.3. să fi încheiat un curs de formare avansată aprobat pentru nave care operează în apele polare și îndeplinește standardul de competență prevăzut în secțiunea A-V/4 punctul 2 din Codul STCW.
5. Statele membre asigură eliberarea unui certificat de aptitudini pentru navigatorii care sunt calificați în conformitate cu punctul 2 sau, după caz, cu punctul 4.

CAPITOLUL VI

FUNȚII PRIVIND SITUAȚIILE DE URGENȚĂ, SECURITATEA MUNCII, SIGURANȚA, ÎNGRIJIREA MEDICALĂ ȘI SUPRAVIEȚUIREA

Regula VI/1

Cerințe minime obligatorii privind cursurile de familiarizare, formare de bază și instructaj în materie de siguranță pentru toți navigatorii

1. Navigatorii primesc cursuri de familiarizare și formare de bază sau instructaj în conformitate cu secțiunea A-VI/1 din Codul STCW și îndeplinesc standardele corespunzătoare de competență prevăzute de aceasta.
2. În cazul în care formarea de bază nu este inclusă în calificările solicitate pentru certificatul ce urmează să fie eliberat, se eliberează un certificat de aptitudini care să indice că deținătorul acestuia a urmat un curs de formare de bază.

Regula VI/2

Cerințe minime obligatorii pentru emiterea de certificate de aptitudini privind ambarcațiunile de supraviețuire, bărcile de salvare și bărcile de salvare rapide

1. Persoanele care solicită eliberarea unui certificat de aptitudini privind ambarcațiunile de supraviețuire și bărcile de salvare, altele decât bărcile de salvare rapide, trebuie:
 - 1.1. să aibă cel puțin 18 ani;
 - 1.2. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni sau să fi urmat un curs de formare aprobat și să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin șase luni;
 - 1.3. să îndeplinească standardele de competență pentru certificatele de aptitudini privind ambarcațiunile de supraviețuire și bărcile de salvare, prezentate în secțiunea A-VI/2 punctele 1-4 din Codul STCW.
2. Persoanele care solicită eliberarea unui certificat de aptitudini pentru bărcile de salvare rapide trebuie:
 - 2.1. să dețină un certificat de aptitudini pentru ambarcațiunile de supraviețuire și bărcile de salvare, altele decât bărcile de salvare rapide;
 - 2.2. să fi urmat un curs de formare aprobat;
 - 2.3. să îndeplinească standardele de competență pentru certificatele de aptitudini pentru bărcile de salvare rapide, prezentate în secțiunea A-VI/2 punctele 7-10 din Codul STCW.

Regula VI/3

Cerințe minime obligatorii pentru formarea privind tehnicile avansate de stingere a incendiilor

1. Navigatorii responsabili cu operațiunile de stingere a incendiilor trebuie să fi încheiat cu succes o formare avansată privind tehnicile de stingere a incendiilor, cu accent în special pe organizare, tactici și comandă, în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunea A-VI/3 punctele 1-4 din Codul STCW și să îndeplinească standardele de competență prevăzute de aceasta.
2. În cazul în care formarea privind tehnicile avansate de stingere a incendiilor nu este inclusă în calificările pentru certificatul ce urmează să fie eliberat, se eliberează un certificat de aptitudini care să indice că deținătorul acestuia a urmat un curs de formare privind tehnicile avansate de stingere a incendiilor.

Regula VI/4

Cerințe minime obligatorii privind acordarea primului ajutor și a îngrijirilor medicale

1. Navigatorii desemnați să acorde primul ajutor la bordul navelor trebuie să îndeplinească standardele de competență privind acordarea primului ajutor prevăzute în secțiunea A-VI/4 punctele 1-3 din Codul STCW.
2. Navigatorii desemnați să acorde îngrijire medicală la bordul navelor trebuie să respecte standardele de competență privind îngrijirea medicală la bordul navelor, prevăzute în secțiunea A-VI/4 punctele 4-6 din Codul STCW.
3. În cazul în care formarea privind acordarea primului ajutor sau a îngrijirii medicale nu este inclusă în calificările pentru certificatul ce urmează să fie eliberat, se eliberează un certificat de aptitudini care să indice că deținătorul acestuia a urmat un curs de formare privind acordarea primului ajutor sau a îngrijirii medicale.

Regula VI/5

Cerințe minime obligatorii pentru emiterea de certificate de aptitudini pentru ofițerii responsabili cu securitatea navei

1. Persoanele care solicită obținerea unui certificat de aptitudini ca ofițer responsabil cu securitatea navei trebuie:
 - 1.1. să fi efectuat un stagiu de îmbarcare aprobat de cel puțin 12 luni sau să fi efectuat un stagiu de îmbarcare corespunzător și să dețină cunoștințe privind operarea navelor;
 - 1.2. să îndeplinească standardele de competență pentru eliberarea certificatului de aptitudini pentru ofițerii responsabili cu securitatea navei, prezentate în secțiunea A-VI/5 punctele 1-4 din Codul STCW.
2. Statele membre se asigură că fiecărei persoane calificate în conformitate cu prevederile prezentei reguli i se eliberează un certificat de aptitudini.

Regula VI/6

Cerințe minime obligatorii privind formarea și instructajul în materie de siguranță pentru toți navigatorii

1. Navigatorii trebuie să primească cursuri de familiarizare privind siguranța, precum și cursuri sau instructaj de sensibilizare în materie de siguranță, în conformitate cu secțiunea A-VI/6 punctele 1-4 din Codul STCW și trebuie să respecte standardele corespunzătoare de competență prevăzute în aceasta.
2. În cazul în care sensibilizarea în materie de siguranță nu este inclusă în calificările solicitate pentru certificatul ce urmează să fie eliberat, se eliberează un certificat de aptitudini care să indice că deținătorul acestuia a urmat un curs de sensibilizare privind siguranța.

Navigatorii cu atribuții specifice în materie de siguranță

3. Navigatorii cu atribuții specifice în materie de siguranță trebuie să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunea A-VI/6 punctele 6, 7 și 8 din Codul STCW.
4. În cazul în care formarea privind atribuțiile specifice de siguranță nu este inclusă în calificările pentru certificatul ce urmează să fie eliberat, se eliberează un certificat de aptitudini care să indice că deținătorul acestuia a urmat un curs de formare privind atribuțiile specifice de siguranță.

CAPITOLUL VII

CERTIFICATE ALTERNATIVE

Regula VII/1

Eliberarea certificatelor alternative

1. Fără a aduce atingere cerințelor pentru certificare prezentate în capitolele II și III din prezenta anexă, statele membre pot opta pentru eliberarea sau autorizarea eliberării altor tipuri de certificate, diferite de cele menționate în regulile din capitolele respective, cu condiția ca:
 - 1.1. funcțiile și nivelurile de responsabilitate corespunzătoare ce urmează să fie precizate în certificate și în atestate să fie selectate dintre cele care apar în secțiunile A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4, A-II/5, A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4, A-III/5 și A-IV/2 din Codul STCW și să fie identice cu acestea;
 - 1.2. candidații să fi încheiat pregătirea și formarea aprobate și să respecte standardele de competență prevăzute în secțiunile corespunzătoare din Codul STCW și prezentate în secțiunea A-VII/1 din codul respectiv, pentru funcțiile și nivelurile care urmează să fie precizate în certificate și atestate;

- 1.3. candidații să fi încheiat un stagiu de îmbarcare aprobat, care corespunde îndeplinirii funcțiilor și nivelurilor ce urmează să fie precizate în certificat; durata minimă a stagiului de îmbarcare este echivalentă cu durata stagiului de îmbarcare prevăzut în capitolele II și III din prezenta anexă; cu toate acestea, durata minimă a stagiului de îmbarcare nu trebuie să fie mai mică decât cea prevăzută în secțiunea A-VII/2 din Codul STCW;
 - 1.4. candidații pentru certificare care urmează să îndeplinească funcții de navigație la nivel operațional trebuie să îndeplinească cerințele aplicabile menționate în regulile din capitolul IV, după caz, pentru îndeplinirea atribuțiilor de radiocomunicații, în conformitate cu regulamentele radiocomunicațiilor;
 - 1.5. certificatele sunt eliberate în conformitate cu cerințele articolului 4 din prezenta directivă și cu prevederile capitolului VII din Codul STCW.
2. Nu se eliberează certificate în conformitate cu prezentul capitol dacă statul membru nu a comunicat Comisiei informația prevăzută de Convenția STCW.

Regula VII/2

Certificarea navigatorilor

Fiecare navigator care îndeplinește o funcție sau un grup de funcții prevăzute în tabelele A-II/1, A-II/2, A-II/3, A-II/4 sau A-II/5 din capitolul II sau în tabelele A-III/1, A-III/2, A-III/3, A-III/4 sau A-III/5 din capitolul III sau A-IV/2 din capitolul IV din Codul STCW trebuie să dețină un certificat de competență sau un certificat de aptitudini, după caz.

Regula VII/3

Principii care reglementează emiterea certificatelor alternative

1. Un stat membru care optează pentru emiterea sau autorizarea unui certificat alternativ asigură respectarea următoarelor principii:
 - 1.1. nu se pune în aplicare un sistem de emitere a certificatelor alternative decât dacă acesta asigură un grad de siguranță pe mare și are un efect preventiv cu privire la poluare cel puțin echivalente cu cele prevăzute în celelalte capitole;
 - 1.2. orice dispoziție privind eliberarea certificatelor alternative în conformitate cu prezentul capitol trebuie să prevadă posibilitatea de înlocuire reciprocă a certificatelor cu cele eliberate în conformitate cu celelalte capitole.
2. Principiul înlocuirii reciproce de la punctul 1 trebuie să garanteze că:
 - 2.1. navigatorii certificați în temeiul capitolului II și/sau III și cei certificați în temeiul capitolului VII pot să efectueze serviciul pe navele a căror organizare de bord este de tip clasic sau de un alt tip;
 - 2.2. navigatorii nu sunt instruiți pentru o organizare la bord specifică care să le afecteze capacitatea de a-și utiliza calificările în altă parte.

3. La emiterea unui certificat conform prezentului capitol se ține seama de următoarele principii:
 - 3.1. eliberarea unor certificate alternative nu trebuie să fie utilizată în sine:
 - 3.1.1. pentru a reduce numărul membrilor echipajului la bord;
 - 3.1.2. pentru a reduce integritatea profesiei sau a „descalifica” profesional navigatorii; sau
 - 3.1.3. pentru a justifica repartizarea sarcinilor combinate ale ofițerilor responsabili cu cartul în compartimentul mașini și compartimentul punte unui singur deținător de certificat, în cursul unui cart specific, oricare ar fi acesta;
 - 3.2. persoana aflată la comanda navei trebuie să fie desemnată ca fiind comandantul, iar punerea în aplicare a unui sistem de eliberare a certificatelor alternative nu trebuie să afecteze în mod negativ poziția legală și autoritatea comandantului.
4. Principiile de la punctele 1 și 2 garantează menținerea atât a competenței ofițerilor punte, cât și cea a ofițerilor mecanici.

ANEXA II

CRITERII PENTRU RECUNOAȘTEREA ȚĂRILOR TERȚE
CARE AU ELIBERAT UN CERTIFICAT
SAU SUB A CĂROR AUTORITATE A FOST ELIBERAT UN CERTIFICAT,
PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 20 ALINEATUL (2)

1. Țara terță trebuie să fie parte la Convenția STCW.
2. Țara terță trebuie să fie identificată de Comitetul pentru siguranță maritimă ca țară care a demonstrat că a pus pe deplin și integral în aplicare dispozițiile Convenției STCW.
3. Comisia, asistată de Agenția Europeană pentru Siguranță Maritimă și cu participarea eventuală a oricărui alt stat membru implicat, a confirmat, prin intermediul unei evaluări a părții respective, care poate include inspecția instalațiilor și a procedurilor, că cerințele Convenției STCW privind standardele de competență, formare și certificare și standardele de calitate sunt pe deplin respectate.

4. Un acord se află în curs de încheiere între statul membru și țara terță în cauză, în conformitate cu care orice modificare semnificativă a regimului de formare și certificare, prevăzut în conformitate cu Convenția STCW, este rapid notificată.
 5. Statul membru trebuie să fi adoptat măsurile pentru a se asigura că navigatorii care prezintă, în vederea recunoașterii, certificate pentru funcții de conducere au cunoștințe adecvate privind legislația maritimă a statului membru, referitoare la funcțiile pe care sunt autorizați să le exercite.
 6. Dacă un stat membru dorește să completeze evaluarea conformității unei țări terțe prin evaluarea anumitor unități de formare maritimă, acesta trebuie să procedeze în conformitate cu dispozițiile prevăzute în secțiunea A-I/6 din Codul STCW.
-

ANEXA III

TIPUL DE INFORMAȚII CARE TREBUIE COMUNICATE COMISIEI ÎN SCOPURI STATISTICE

1. Atunci când se face trimitere la prezenta anexă, se furnizează următoarele informații prevăzute în secțiunea A-I/2 punctul 9 din Codul STCW, pentru toate certificatele de competență sau atestatele care dovedesc eliberarea lor și pentru toate atestatele care dovedesc recunoașterea certificatelor de competență eliberate de alte țări, iar acolo unde este marcat cu (*) furnizarea va fi într-o formă anonimată, astfel cum prevede articolul 27 alineatul (3) din prezenta directivă:

Certificate de competență (CC)/atestatele de recunoaștere a eliberării lor (EaI):

- număr unic de identificare a navigatorului, în cazul în care este disponibil(*);
- numele navigatorului(*);
- data de naștere a navigatorului;
- naționalitatea navigatorului;
- sexul navigatorului;
- numărul aprobat al CC(*);
- numărul EaI(*);
- funcția (funcțiile);
- data eliberării sau data cea mai recentă de revalidare a documentului;

- data expirării;
- statutul certificatului;
- limitări.

Atestatele care dovedesc recunoașterea certificatelor de competență eliberate de alte țări (EaR):

- număr unic de identificare a navigatorului, în cazul în care este disponibil(*);
- numele navigatorului(*);
- data de naștere a navigatorului;
- naționalitatea navigatorului;
- sexul navigatorului;
- țara care eliberează exemplarul original al CC;
- numărul original al CC(*);
- numărul EaR(*);
- funcția (funcțiile);
- data eliberării sau data cea mai recentă de revalidare a documentului;
- data expirării;

- statutul atestatului;
- limitări.

2. Statele membre pot furniza, pe o bază voluntară, informații privind certificatele de aptitudini (CAP) eliberate personalului nebrevetat în conformitate cu capitolele II, III și VII din anexa la Convenția STCW, cum ar fi:

- număr unic de identificare a navigatorului, în cazul în care este disponibil(*);
 - numele navigatorului(*);
 - data de naștere a navigatorului;
 - naționalitatea navigatorului;
 - sexul navigatorului;
 - numărul CAP(*);
 - funcția (funcțiile);
 - data eliberării sau data cea mai recentă de revalidare a documentului;
 - data expirării;
 - statutul CAP.
-

ANEXA IV

Partea A

Directiva abrogată cu lista modificărilor sale ulterioare
(menționate la articolul 34)

Directiva 2008/106/CE a Parlamentului
European și a Consiliului
(JO L 323, 3.12.2008, p. 33)

Directiva 2012/35/UE a Parlamentului
European și a Consiliului
(JO L 343, 14.12.2012, p. 78)

Directiva (UE) 2019/1159 a Parlamentului numai articolul 1 și anexa
European și a Consiliului
(JO L 188, 12.7.2019, p. 94)

Partea B

Termene de transpunere în dreptul intern

(menționate la articolul 34)

Directiva	Termen de transpunere
2012/35/UE	4 iulie 2014, cu excepția articolului 1 punctul 5 4 ianuarie 2015 în ceea ce privește articolul 1 punctul 5
(UE) 2019/1159	2 august 2021

ANEXA V

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 2008/106/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 partea introductivă	Articolul 2 partea introductivă
Articolul 1 punctele 1–26	Articolul 2 punctele 1-26
Articolul 1 punctul 28	Articolul 2 punctul 27
Articolul 1 punctul 29	Articolul 2 punctul 28
Articolul 1 punctul 30	Articolul 2 punctul 29
Articolul 1 punctul 31	Articolul 2 punctul 30
Articolul 1 punctul 32	Articolul 2 punctul 31
Articolul 1 punctul 33	Articolul 2 punctul 32
Articolul 1 punctul 34	Articolul 2 punctul 33
Articolul 1 punctul 35	Articolul 2 punctul 34
Articolul 1 punctul 36	Articolul 2 punctul 35
Articolul 1 punctul 37	Articolul 2 punctul 36
Articolul 1 punctul 38	Articolul 2 punctul 37
Articolul 1 punctul 39	Articolul 2 punctul 38
Articolul 1 punctul 40	Articolul 2 punctul 39
Articolul 1 punctul 41	Articolul 2 punctul 40
Articolul 1 punctul 42	Articolul 2 punctul 41
Articolul 1 punctul 43	Articolul 2 punctul 42
Articolul 1 punctul 44	Articolul 2 punctul 43
Articolul 1 punctul 45	Articolul 2 punctul 44
Articolul 1 punctul 46	Articolul 2 punctul 45
Articolele 2 și 3	Articolele 1 și 3

Directiva 2008/106/CE	Prezenta directivă
Articolul 5 alineatele (1), (2) și (3)	Articolul 4 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 5 alineatul (3a)	Articolul 4 alineatul (4)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 4 alineatul (5)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 4 alineatul (6)
Articolul 5 alineatul (6)	Articolul 4 alineatul (7)
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 4 alineatul (8)
Articolul 5 alineatul (8)	Articolul 4 alineatul (9)
Articolul 5 alineatul (9)	Articolul 4 alineatul (10)
Articolul 5 alineatul (10)	Articolul 4 alineatul (11)
Articolul 5 alineatul (11)	Articolul 4 alineatul (12)
Articolul 5 alineatul (12)	Articolul 4 alineatul (13)
Articolul 5 alineatul (13)	Articolul 4 alineatul (14)
Articolul 5a	Articolul 5
Articolul 5b	Articolul 6
Articolul 6	Articolul 7
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (1a)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (4)
Articolul 7 alineatul (3a)	Articolul 8 alineatul (5)
Articolul 7 alineatul (3b)	Articolul 8 alineatul (6)
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 8 alineatul (7)
Articolul 8	Articolul 9
Articolul 9	Articolul 10
Articolul 10	Articolul 11
Articolul 11	Articolul 12

Directiva 2008/106/CE	Prezenta directivă
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (2a)	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (2b)	Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 12 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (5)
Articolul 12 alineatul (3a)	Articolul 13 alineatul (6)
Articolul 12 alineatul (4)	Articolul 13 alineatul (7)
Articolul 12 alineatul (5)	Articolul 13 alineatul (8)
Articolul 13	Articolul 14
Articolul 14	Articolul 15
Articolul 15	Articolul 16
Articolul 16	Articolul 17
Articolul 17	Articolul 18
Articolul 18	Articolul 19
Articolul 19	Articolul 20
Articolul 20	Articolul 21
Articolul 21	Articolul 22
Articolul 22	Articolul 23
Articolul 23	Articolul 24
Articolul 24	Articolul 25
Articolul 25	Articolul 26
Articolul 25a	Articolul 27
Articolul 26	Articolul 28
Articolul 27	Articolul 29
Articolul 27a	Articolul 30
Articolul 28 alineatul (1)	Articolul 31 alineatul (1)

Directiva 2008/106/CE	Prezenta directivă
Articolul 28 alineatul (2) prima teză	Articolul 31 alineatul (2) primul paragraf
Articolul 28 alineatul (2) a doua teză	Articolul 31 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 29	Articolul 32
Articolul 30	–
Articolul 31	Articolul 33
Articolul 32	Articolul 34
–	Articolul 35
Articolul 34	Articolul 36
Anexa I	Anexa I
Anexa II	Anexa II
Anexa III	Anexa IV
Anexa IV	Anexa V
Anexa V	Anexa III